

NARODNI LIST

Izhaja vsak šotrtrek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Dolgo polje št. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 6 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglaš se računajo po 16 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah snuten popust po dogovoru. Pristojbine za oglašje se plačujejo po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

DANAŠNJA ŠTEVILKA OBSEGA 12 STRANI.

Somišljeniki!

En milijon vinarjev za Narodni sklad!

Da bo vsakemu, tudi najrevnejšemu našemu somišljeniku omogočeno z denarnimi prispevki podpirati naše napredno politično delovanje, smo sklenili pričiti za narodni sklad zbirko

milijon vinarjev.

Narodni sklad ima na'ogo pospeševati napredno agitacijsko delo, osobito pri raznih volitvah, ki zahtevajo mnogo letakov, mnogo brezplačnega razpošiljanja naprednih listov, pa tudi mnogo raznih agitacijskih potov. — Klerikalci plačujejo te stroške z denarjem nabranim pod krinko obrambnega dela v „Slovenski Straži“, naprednjaki pa hočemo tudi tukaj hoditi poštenjšo pot. Sami žrtvujemo, kar je za širjenje od nas zastopane napredne misli potrebno. Zato prispevaj za milijonski narodni sklad sleherni somišljenik narodne stranke! Ne dajmo se osramotiti od slovenskih delavcev, ki istotako zbirajo svoj milijonski strankarski sklad in so nabrali v teku par mescev že 200.000 vinarjev.

Narodni sklad upravlja izvrševalni odbor narodne stranke in se bodo računi predložili pri odnjemu strankinemu glavnemu zboru.

Somišljeniki! Zbirajte za milijonski narodni sklad in pošljite prispevke na naslov: **Narodna stranka v Celju** z izrecno opombo: **Za milijonsko zbirko!**

Velikanske sokolske slavnosti v Pragi.

Petdeset let! Slovansko sokolstvo slavi letos polstoletja svojega obstanka. S ponosom lahko zre na to dobro dela, narodnega in kulturnega preporoda in smotrenega jačenja telesnih in duševnih sil slovanskih narodov. Češko sokolstvo je hotelo proslaviti to petdesetletnico letos na posebno sijajen način v svoji stostolpi zlati matički Pragi, zato se je tam vršil letošnji zlet vsega slovanskega sokolstva. Od minolega petka skozi celi teden so se vršile v Pragi slavnosti, kakoršnih še ni videl slovanski svet. Navdušenje, ki je tam vladalo v stotisočih slovanskih src, se ne da popisati, poznajo ga samo oni, ki so ga videli in čutili. Slovanski gostje so videli te dni v Pragi ono velikansko narodno samozavest, oni nepremagljivi narodni ponos češkega naroda, ki mu omogoča tako silen napredek na vseh poljih narodnega življenja. Tisto plamenice navdušenje, s katerim so sprejemali stotisoči češkega naroda sokolske čete raznih slovanskih narodov, s katerim so sledili na velikanskem telovadišču Letni telovadbi, koje je proizvajalo 10.080 sokolov in 5.600 sokolic, s katerim so pozdravljali spreved 30.000 sokolov po praških ulicah, — to se mora samo videti in čutiti, popisati se ne da.

V kratkih potezih hočemo v naslednjem naslikati potek sokolskih slavnosti v Pragi, ki niso bile samo praznik slovanskega sokolstva, ampak so bile obenem zmagoslavje slovanske narodne in napredne misli. Zakaj ravno tudi proti sokolstvu se je obrnil strupeni boj klerikalizma, osobito pri nas na Slovenskem, ravno Sokolstvo je organizacija, v katero se s silo zaganja klerikalno valovje. Zakaj? Zato ker je sokolstvo nositelj narodne in demokratske misli, zaščitnik gesla o svobodi, enakosti in bratstvu, in ker je klerikalizem baš tem načelom neizprosno sovražnik.

Mi Slovenci se moramo poteka praških slavnosti še prav posebno veseliti in biti nanje ponosni. Saj je naše slovansko sokolstvo ob tej priliki priborilo slovanskemu narodu nov lovorjev venec: v tekmovalni borbi za prvenstvo v zvezi slovanskega sokolstva je zmagal Slovenec Vidmar. Slovenci smo torej prišli glede telovadbe na prvo mesto med slovanskimi narodi. Globoko hvaležen mora biti narod vrlemu tekmovalcu, ki je priboril novo zmago našemu slovanskemu imenu pred vsem svetom.

Prihod in sprejem gostov.

Od vseh strani so prihajali 25., 26., 27. in 28. junija vlaki v Prago z gosti in sokolstvom vseh

slovanskih narodov. 1492 vlakov je pripeljalo v Prago v teh dneh nad 100.000 ljudi. Prišli so Rusi, Poljaki, Slovaki, Srbi, Bolgari, Hrvati, Slovenci, prišli so Francozi, Angleži, Čehi iz Amerike, Nemčije, Nižje-Avstrijskega ter seveda Češkega, Moravskega in Šlezije. Nepregledne množice so se valile po Pragi že samih tujcev poleg sto- in stotisočev domačinov. Krog 30.000 sokolov v krogih se je pripeljalo, za 8 avstrijskih pešpolkov v bojnem stanju. Pri vsakem vlaku so bili trgi in ulice natlačene občinstva, ki je pozdravljalo prihajajoče goste, da se je treslo ozračje. Posebno navdušeno so bili sprejeti srbski in slovenski sokoli. Slednjih je prišlo krog 600.

Tekma za prvenstvo v Slovanski sokolski zvezi.

Dne 28. jun. se je cel dan vršila med najboljšimi telovadci vsega slovanskega sokolstva tekmovalna borba za prvenstvo. Udeležila sta se je izmed Slovencev Vidmar in Fux. Tekma je vzbujala naravno velikansko zanimanje. V ospredju tekmovalne borbe so bili takoj v pričetku le trije boritelji: Čeh Svoboda in oba Slovenci. Naravno, da je Svoboda napel vse moči, da ohrani Čehom prvenstvo. Saj je bilo češko sokolstvo doslej pri vseh mednarodnih telovadnih tekmah prvo. Toda oba Slovenci, osobito vitki, komaj 21 letni Vidmar (brat slavnega slovanskega šahista!), sta se držala junaško in sta vzbujala splošno občudovanje. Pozno zvečer je razsodišče razglasilo izid tekme: prvenstvo je dosegel Stane Vidmar, kar je med slovanskimi sokoli naravno vzbudilo nepopisno navdušenje. Vidmar je od 230 možnih točk jih dosegel 220½ (95%); Čeh Svoboda je bil drugi z 217½ točkami in Slovenec Fux tretji z 216 točkami. Slovensko ime je šlo v tem hipu od ust do ust in je bilo predmet občudovanja in pohvale.

Vidmarjeva zmaga ni le zmaga slovanskega sokolstva in slovanske napredne javnosti, ampak tudi zmaga slovanskega naroda. Dobro piše ljubljanski dnevnik »Dan«, ko pravi med drugim:

»Sokolska zmaga v Pragi ima velik pomen tudi za naše domače razmere, ker ona dokazuje, da je boj proti taki organizaciji, kakor je ravno sokolstvo, nemogoč, ker ta organizacija stoji na načelnem temelju, ima pred seboj gotove cilje, ki jih doseže gotovo, četudi v najhujšem boju. Slovensko sokolstvo postaja eden najodločilnejših činiteljev v slovenskem prosvetnem delu. S sokolsko idejo se širi narodnostna in napredna ideja v najširše kroge, sokolska ideja druži vse stanovne v krepko vez, ki je ne more raztrgati tudi najsilnejši odpor. Nasprotniki slovenstva in napredne ideje poznajo dobro to idejo in misel, ki jo ima vršiti sokolstvo v narodu, zato ta boj, zato ta nasprotstva. A odpor rodi protipodpor, in ravno tu je pokazalo slovansko sokolstvo svojo popolno pravico do obstanka, uveljavilo pa tudi dejstvo, da je sokolstvo najvažnejši činitelj v našem narodnem delu. V vseh slovanskih obmejnih krajih obstoje ali se snujejo sokolska društva, ki imajo namen buditi narodno zavest, braniti narodno posest. Delavno in samozavestno sokolstvo doseže s svojim delom povsod največje uspehe, on družijo mladino, ki jo vzgaja za narodno delo. In ta mladina, ki bi mogoče zašla na protinarodna pota in se odtujila svojemu rodu, je ponosna, da je član organizacije, ki si je priborila ime pred vsem kulturnim svetom. Zato pa vodijo naši narodni nasprotniki tako oster boj proti sokolstvu, v njem vidijo, in to s pravico, svojega najnevarnejšega sovražnika, ker Sokol oklepa v svojih vrstah zavedne neupogljive delavce na narodnem polju!

Dokaz važne in za Slovenstvo neprecenljive sokolske ideje in misli je pa je tudi boj mednarodnega klerikalizma proti sokolstvu. Slovensko sokolstvo so hoteli klerikalci najprej ubiti ali vsaj zaustaviti na poti, ki mu jo je začrtala lastna samozavest. Ko ni šlo z napadi, so poskusili s protioorganizacijami. Začeli so ustanavljati takozvana orlovska društva, nekeke konkurenčne organizacije. Toda malo je klerikalnih ustanovitev, ki bi se tako ponesrečile, kakor se je ta organizacija. V vsem so posnemali sokolstvo, kopirali uniformo, njih organizacijski statut, a vse to delo je bilo le na videz, vlti pa niso mogli svoji organizaciji onega duha, ki polje po žilah slednjega sokola, klerikalizem ni mogel ti svoji organizaciji podati jasnih ciljev, kakor jih ima sokolstvo in že zategadelj je klerikalna orlovska organizacija mrtvorojeno dete. Primerljati je treba le

priredbe Sokolov in Orlov in vidi se ona globoka razlika, ki ni nikdar nadopolnjava, teh ciljev Orlov ne dosežejo nikdar, ker nad njih razvitkom leži črna pest klerikalizma, ki jim brani vsak svobodni polet.

Tako »Dan«! Danes lahko s ponosom zaključimo: **Slava vztrajnemu delu slovanskega sokolstva, ki je doseglo tako sijajen uspeh!**

Javna telovadba.

Dne 29. jun. se je vršila na skoro nepreglednem telovadišču na Letni pri Pragi javna telovadba. Blizu 200.000 gledalcev se je zbralo na postavljenih tribunah krog telovadišča. Najprej so nastopile ruske telovadke, mala skupina, deklice v čisto belih oblekah z belimi kepami v rokah. Vaje so bile čudovite, cel balet. Potem so nastopile ameriške telovadke z lepimi plesu podobnimi vajami. Njim so sledili ameriški Slovaki z lepimi vajami v obleki slovaških koscev. Sledil je prizor, ki se ne da popisati. Nastop 10.000 sokolov. Kakor reka se je valjala sokolska masa v telovadišče. Ploskanje brez konca, da se godba ni slišala. Brat Vaníček stoji visoko na svojem mestu in vodi. Kmalu stoje sokoli. Čudovit pogled. Nepopisna krasota. Vaje so se izvajale precizno. Množice so bile kakor omamljene. Za sokoli so nastopili burno pozdravljeni francoski gimnasti (telovadci) s prostimi vajami, potem pa 5600 sokolic v modrih oblekah; z rdečimi nazaj zavezanimi robci so bile kakor z mahom poselano polje. Izvajale so krasne vaje; ti prizori so nepopisni. Sledile so vaje sokolov na konjih iz raznih žup. Ob osmih zvečer so se začele množice razhajati. Končan je bil najlepši sokolski dan. Češki kmečki dnevnik »Venkov« piše o tej telovadbi med drugim: »Proste vaje, kakor jih izvaja sokolstvo na svojih zletih, so pojav, ki njima para v telovadnem svetu. Naše sokolstvo izraža tu veličino sokolske misli v njeni združevalni sili. Pripeljati deset tisoč junakov v ogromnem krogu na telovadišče, da pride vsak na svoje gotovo mesto, se ne zmoti, da vsak izvaja vaje s sigurnostjo, to je velikanski uspeh. Utis, ki ga napravi morje sokolov, katero se valja na telovadišče, je izmed najsilnejših. Nič ne označa sile in moči sokolstva tako zelo kakor ta nastop... Trenutek, ko stoji vsak telovadek na svojem mestu, učinkuje silno. Jezero teles, tvorečih celoto, roke razpete, stoji nepremično. Na migljaj, kakor dan od nevidne sile, zašumi cela arena vsled priročenja dvaindvajset tisoč rok in oko gledalca zamaknjeno gleda prizor, ki mu ga ni para. Kri v žilah zastaja ob sliki, ki sega v srce, da se potem razlije v navdušeno radost. V tem pa borci že pričenjajo z vajami, ki vsled bogatosti gibov, mišljenjske obsežnosti, skladnosti in težavnosti očarajo vsakega gledalca.«

Slavnostni spreved po Pragi.

Prave sokolske slavnosti je zaključil v nedeljo 30. junija velikanski slavnostni spreved sokolstva po praških ulicah. Že zgodaj jutraj so se začele nabirati po ulicah množice ljudstva. Gotovo 500.000 ljudi je bilo na ulicah, ki so bile natlačene; ljudje so stali drug drugemu na ramah, splezali na drevesa in kandelabre, vsa okna so bila gosto zasedena, vozovi so morali stati. Čujmo opis očitveca.

»Po deveti uri je zavel močan veter in zastave so plapolale visoko v zraku. Vse je čakalo. Spreved se je pomikal iz Vinogradov, skozi Sokolsko ulico mimo telovadnice praškega Sokola — to je bila nekdanja hiša Fügnerja, ki jo je zapustil praškemu Sokolu — od tu skozi vrtove ob muzeju na Vavlavski trg skozi Pržikopi na Staromestni trg, kjer je bila proslava sokolstva.

Malo ped deseto uro se je začel navdušen »Na zdar«, ki je odmeval na naš trg, z vniogradskih ulic. Že se vidi kako tam mahajo z robci na strehi, iz oken maha sto in sto rok. »Gredo, gredo...« Že se kaže prvi voz. Na čelu spreveda gredo ruski dijaki, za njimi se peljejo obdani od dečkov sokolov oni člani »Sokola«, ki so bili pri Sokolu 50 let. Z oken lete cvetke na vozove. Vse steguje roke, kriči, ploska, pozdravlja. Zasliši se godba, za njo stopa slavnostni odbor. Za odborom slede gostje, najprej francoski telovadci, potem ameriški sokoli, za njimi bolgarski junaki, potem Slovenci, Hrvati in Srbi. Za slovanskimi sokoli so šla češka sokolska društva; spreved je zaključila sokolska konjenica okoli 300 jezdecev. Spreved sam je bil nekaj veličastnega. V sprevedu je šlo nad 30.000 sokolov.

Pomikal se je dve uri po mestu. V sprevodu je bilo okoli 20 godb in nad sto sokolskih zastav. Sokoli v osmerostopih, pred četami je šel napis, za napisom zastave ene župe skupaj, ob strani so sokoli nosili z zelenjem obdana imena krajev, v katerih je Sokol. Navdušenje, ki je vladalo po ulicah, je bilo nepopisno. Praga je imela že mnogo slavnostnih dni, toda nekaj takega, kakor je bil sokolski sprevod ob 50 letnici sokolstva, Praga še ni videla. Kamor seže oko, glava pri glavi, roke pri roki, vse maha, pozdravlja, v šumu množic izginejo godbe. Iz oken, s streh, od povsod sami pozdravni glasovi; dve uri je šumelo po mestu, da je sosed komaj razumel sosedu. Ljudje lezejo v gručo, kupičijo se, človeku se zdi, da ne bo konca tega viharja. Nebo samo je v tem trenutku pokazalo svojo radovednost, razgrnili so se oblaki, solnce je posijalo. In vedno nove zastave, nove vrste se vsipljejo. Prizor, ki bo ostal v spominu do smrti vsakemu, ki ga je videl.

Kdo bi mogel odoleti velikanskemu utisu ten slavnostnih dni? Celo »Pravo Lidu«, glavno glasilo čeških socijalnih demokratov, ki so še l. 1897 prepovedali svojim pristašem vstop v sokolska društva, piše sedaj: »Ob sokolskem zletu se vrše prekrasne narodne manifestacije ter zaeno dokazi slovanske vzajemnosti. Ko gledamo na mogočni razvoj sokolske ideje, ko vidimo navdušenje naroda, imamo le eno željo: Naj nam bo rdeča srajca sokolska stalni opomin na želje in stremjenja, ki so vodila sokolsko idejo. Prapori plapolajo, navdušenje žari v očeh, tisoči korakajo po ulicah z rdečo sokolsko srajco, kličemo jim: Geslo moža mora le biti, geslo njegovo mora le biti: Enakost, bratstvo in svoboda, ta narodna ideja, ki je vodila Tyrša in Fügnerja.«

Toda sokolski dnevi v Pragi niso bili le praznik, niso bili samo »parada«, kakor bi rada to videla mariborska »Straža«, ampak so bili obenem dnevi resnega kulturnega, narodnega in gospodarskega dela. Saj se je vršil istočasno v Pragi lep shod slovanskih časnikarjev, katerega so se udeležili tudi slovanski časnikarji; vršil se je velikanski shod slovanskih gostilničarjev, na katerem se je spregovorilo mnogo stvarnega in važnega; vršilo se je odkritje spomenika Janu Legu, nemu prvoboriteljev češko-slovenske vzajemnosti; odkril se je spomenik velikemu češkemu učenjaku in politiku, »očetu češkega naroda«, Františku Palackemu. In še mnogo, mnogo drugega. Praške slavnosti so znova utrdile in še okrepile vezi slovanske skupnosti, kulturne, duševne edinosti slovanskih narodov na severu in jugu.

Nam Slovencem pa so sokolske slavnosti v Pragi znova pokazale, da je probuja narodne samozvesti, povzdiga duševne in gospodarske sile naroda predpogoj za njegov obstanek. Naše sokolstvo je bilo v tem delu že doslej važen činitelj in brez dvoma ostane tudi v bodoče.

Štajerskim Ciril-Methodovim podružnicam v pojasnilo.

Ob svojem slovesu od tri in pol letnega dela v organizaciji Ciril-Methodove družbe izrekam vsem štajerskim podružnicam zahvalo za izraženo mi zaupanje in priznanje. Pozivu in sklepu, storjenemu na mariborskem shodu, ne morem ustreči, ker je mesto potovalnega učitelja v CMD. na Štajerskem pretežavno in preveč odgovorno, da bi ga mogel uspešno izpolniti v nesoglasju z vodstvom in proti njegovi volji. S hvaležnostjo se spominjam vseh

častitih dam in gospodov, ki so me v mojem doseganju delu zvesto podpirali. Z ljubeznijo in žrtvami smo vstvarili ponosno podružniško organizacijo, ki je budila narodno zavest, širila prosveto in polagala naš davek na oltar zanemarjeni slovenski šoli.

Na tej poti treba nadaljevati in izpopolniti organizacijo v okvirju Ciril-Methodove družbe. Ideja, kateri v njej služimo, je vzvišena nad osebe, ki se menjajo.

V Celju, mesca julija 1912.

Ivan Prekoršek.

Jz političnega sveta.

Državni zbor. V seji 27. junija je poslanska zbornica končala razpravo o deželnoobrambni postavi. Sprejeta je bila v III. branju. Predlog nemškega nacionalca dr. Grossa, naj se pri deželni brambi uvede poleg nemškega poveljevalnega tudi nemški službeni jezik, je propadel z veliko večino, ravno tako pa tudi predlog Poljaka Klemensiewiczza, naj domobranske vojaške oblasti občujejo s civilnimi uradi in strankami v jeziku, ki je v deželi navaden. **Proti temu predlogu so glasovali tudi slovenski klerikalci.** — Zatem se je pričela razprava o začasnem proračunu (proračunskem provizoriju). V razpravo je posegel tudi ljubljanski poslanec dr. Ravnihar. Govoril je najprej o razmerah na Hrvaškem in o vedno bolj v ospredje stopajočem jugoslovanskem vprašanju. Glede mira, ki vkljub gazenju ustave in narodnih pravic vlada na Hrvaškem, je izjavil, da je to znamenje visoke kulture hrvaškega naroda, njegove politične zrelosti, previdnosti in modrosti. Dogodki na Hrvaškem vplivajo za nas Avstrijce kvarno na Bosno in Balkan. Saj Balkan bi nam bil — vsaj v trgovsko-političnem oziru! — že davno padel v roke kot zrel sad, ko bi naši državniki si znali pridobiti naklonjenost balkanskih narodov. Mi si jih odbijamo, med tem si jih pa pridobiva Nemčija in si osvaja balkanski trg. Ugled naše države vsled te kratkovidne politike trpi. Načelo, ki danes vlada pri Nemcih in pri vladih, da so jugoslovanski narodi manjvredni, mora izginiti. — Nato slika govornik podrobno, kaj do naša ta politika nam Slovencem na vseh poljih državne uprave v pravosodstvu, v politični upravi, na šolskem polju, v upravi železniškega ministstva, v vojni upravi. Bijemo boj na dve strani, proti Nemcem in proti njihovem mogočnemu zavezniku, proti vladli. Zato si moramo poiskati zaveznikov in kje naj jih najdemo drugod, kakor v naših bratih Hrvatih in Srbih na jugu naše države. Napredni Slovenci stojimo trdno ob njihovi strani, ne morda od včeraj, ne iz osebnih koristi, ampak, ker nam tako velevaljo trdne vezi, ker se čutimo na nje vezani z vso svojo preteklostjo, ker smo z njimi, odkar živimo samosvoje kulturno življenje, v kulturni skupnosti. Zategadelj — in seveda iz nagona samobrambe — gre tudi politično naše stremljenje za tem, da se velike tri veje jugoslovanskega naroda na jugu naše države združijo v državnopravno skupnost, da se vse jugoslovanske pokrajine te države zedinijo v avtonomno upravno telo. To je naš cilj, naš evangelij, zanj se hočemo boriti. — V seji dne 1. jul. se je nadaljevala razprava o proračunu. Obisk je bil slab. Nemci so se nekaj razburjali, ker so bili izživajoči nemški študentje v Pragi malo tepeni.

Gosposka zbornica je 27. junija sprejela od poslanske zbornice sklenjeno brambno postavbo v drugem in tretjem branju.

Plačilo poslancem. V zahvalo, da so bili poslanci tako »pridni« in so brez ozira na ljudske koristi kar čez drn in strn glasovali za brambno reformo, jim bo dala vlada darila v obliki lepih tisočakov. Od 6. jul. pa do septembra ne bo državni zbor zboroval, vendar pa bodo poslanci dobivali po 20 K na dan, torej prilično v dveh mesecih vsak po 1200 K, kar znese pri 516 poslancih 619.200 K. Lepo darilo iz žepov ubogega ljudstva! Spominjamo se, da je bivši poslanec Roblek vse take dijete razdelil v dobrodelne namene v svojem volilnem okraju. Smo radovedni, koliko bo dal dr. Korošec.

Hrvaško-slovenski klub. Kakor poroča časopisje, so dalmatinski poslanci Prodan in tovariši zopet izjavili, da ostanejo še začasno v dr. Šušteršičevem klubu. Zdi se, da je bil njihov izstop le navadna komedija, da nafarbajo svoje volilce.

Iz kluba nemških krščansko-socialnih poslancev na Dunaju jih je izstopilo 7 pod vodstvom viteza Pantza.

Poljedelski minister dr. Braj je po dolgi bolezni dne 1. tm. v svoji vili v Roztokih pri Pragi umrl. Bil je znamenit narodnogospodarski učenjak.

Hrvaško. Banski svetovalec in začasni vodja naučnega oddelka vlade, Ivan pl. Hervoić, ki je bil kakor znano pri atentatu na komisarja Čuvaja ranjen, je po dolgih mukah 29. jun. umrl.

Na Ogrskem se vkljub navideznemu miru vojaštvo na zunaj pripravlja burni dogodki. Vlada spravlja od vseh strani v Budimpešto, ki bi naj bilo pripravljeno za slučaj nemirov. Seveda morajo zdaj zopet dobri biti naši avstrijski polki. Očividno se bojijo, da bi samo na zunaj blesteča glorijska ogrskih velikašev prekmalu izginila v prazen nič.

Umrl je srbski ministerski predsednik dr. Milovanović, po kratki bolezni, star 43 let. Mož je znan osobito iz časa aneksije Bosne in Hercegovine, ko je kot srbski zunajni minister s svojo trezno, hladnokrvno politiko odvrnil nevarnost vojske med Srbijo in našo državo.

Iz vojske. Dne 27. jun. se je vršil krog hribov pri Sidi-Said večja bitka, v kateri so ostali Italjani zmagovalci. Drug dan so Italjani zopet napadli Turke in so glasom italjanskih poročil Turke zopet na-tepli.

Beleške.

Položnice prilagamo današnji številki ter opozarjamo vse, ki dolgujejo naročnino, naj jo takoj poravnajo do konca tega leta, da izostanejo neprijetni opomini.

„Češki otok pod nemškimi valovi“. Pod tem naslovom začnemo danes priobčevati krasno povest iz češkega obmejnega kraja. Povest nam kaže globoko ljubezen češkega človeka do svojega jezika in naroda; vkljub vsem krutim preganjanjem, vkljub vsem težavam in bojem življenja ne omahne ta ljubezen niti za trenutek. Povest je krásna slika iz narodnega boja na Češkem in jo bo marsikdo pri nas s pridom čital.

»Stara pravda«. Mnogi naših čitateljev gotovo še ne poznajo velikega pesnika Antona Aškercu iz njegovih del. Da ga vsaj nekoliko spoznajo, bomo priobčili v našem listu od številke do številke nekatere njegovih najlepših pesmi. Danes pričnemo z njegovimi pod naslovom »Stara pravda« zbranimi pesmimi iz zgodovine kmečkih puntov na Slovenskem v 16. stoletju. Zatirani in tlačeni slovenski kmetje, sužnji nemških graščakov, so čuli, da so se na zahodu in severu spuntali ali vzdignili proti graščakom že nemški kmetje. Tudi pri slovenskih kmetih je trpljenje že priklopelo do vrhuna in tudi oni so sklenili takozvani »punt« (Bund — zveza) v ta namen, da se otresejo graščinskega gospodstva. Klic po »stari pravdi«, to je po starih, nekdanjih pravicah, po kmečki samostojnosti, je šel kakor blisk od severa pa do juga po slovenski zemlji, in sveto navdušenje za boj za stare kmečke pravice je zaplamtelo na vseh koncih in krajih. Zimzelen in petelinje pero za klobukom: to je bilo znamenje, po katerem so se spoznavali »puntarji«. In ko so zagoreli neke noči kresovi po gorah in hribih, je bilo to za puntarje znamenje, da se imajo zbrati na določenem mestu za krvavi boj. Prvikrat se je to zgodilo l. 1515., ko so se prikazala znamenja na nebu, tri solnce med tremi mavricami. L. 1516. so bili kmetje od cesarske vojske, ki jo je vodil graščak Žiga Drihtštajn, pri Brežicah tepeni in skoro vsi pobiti. Seveda, kaj je zmogel kij proti sulici, bat proti meču, kosa proti sablji! Drugikrat se je ponovil kmečki punt l. 1525, in v tretjič, največji in najznamenitejši, l. 1573. pod vodstvom znanega »kmečkega kralja« Matija Gubca. Tudi to pot so bili kmetje v hudi bitki pri Krškem tepeni, Gubca so ujeli, ga peljali v Zagreb, kjer so ga posadili na razbeljen stol in ga kronali s krono, razbeljeno v ognju. Gubec je vsled bolečin izdihnil. Tako so se žalostno končali kmečki punti na Slovenskem, in kmetje so nosili potem tlačanstvo še stoletja tja do cesarja Jožefa II. Posamezne slike iz kmečkih puntov krasno opisuje Aškerc v svojih pesmih, zbranih pod naslovom »Stara pravda«. Iz vsakega stavka zveni velika ljubezen pesnikova do ljudstva in do svobode narodove!

Senatni predsednik dr. Miroslav Ploj je obhajal 24. junija t. l. 50-letnico rojstva.

»Südmarka«, ki je te dni zborovala v Solnogradu, je izdala dozdaj nad 3 milijone 200.000 K za ponemčenje slovanskih krajev. Ima tri potovalne učitelje, ki neprenehoma na sestankih vcep-ljajo nemškemu ljudstvu duha sovraštva proti

LISTEK.

Stara pravda.

Spesnil Anton Aškerc.*

I.

Známjenja na nebu.

(10. febr. 1515).

„Le vkup, le vkup, le vkup,
le vkup, uboga gmajna!“

Der bauern schar
was ruffen dar:

Stara pravda!“
(Pesem iz 16. stoletja).

„Solnce tri mej tremi mavricami!
Glejte na nebu, ljudje!
Kdaj je videl kdo že čudo takšno?
Kaj to pomenja, Bog ve!“

Solnce prvo ko zlató se svéti,
drugo zeléno se zdi,
solnce tretje in največje — glejte!
to pa krvavo gori!“

Vro vaščani vkup na klic sosédov,
sredi na selo vsi vro.
tisoč ust pa praša se boječe:
„Kaj-li tam góri je to?“

„Bog srdí se zaradi grehov naših!“
Čuje pobožen se glas,
„S šiboj mahní bo nas težkoj svojoj,
svetci, prosíte za nas!“

„Kuga, slabo leto!“ méni drugi,
„Kruh nam bo béda in glád!“
„Kaj to znači?“ prórok kličé tretji —
„Turki nas pridejo klat!“

„Nič ne veste, kaj vse to pomenja!“
Glas zagrmí jim ko grom —:
Velikan sred njih čestit stoji že —
Starec, odkód? Kje tvoj dom?“

„Trikrat mesec bo še pomladil se —
Mavrice pravijo tri;
vigred kaže solnce vam — zeléno;
solnce rúdeče je — kri!“

„Kri bo tekla za svobodo zlato —
solnce nam pričá svoj zlat.
Tresla bo pred nami se gospóda,
tresel tiranov* se grad.“

„Čija zemlja ta? Čegávi mi smo?
Sme se teptati naš ród?
Kaj je kmet? On je-li tudi — človek?
Človek mar sám je „gospód“?“

„Vidite — tam gor! — v oblakih vojsko?..
Bog sám borí se za nas! —
Angelji na konjih — glejte! — z meči...
Skoro i naš pride čas!“

„Punt slovenski — tiho! — že se sklepa,
koder naš jezik domá;
zveza sveta tajna véže kmete:
stara naj pravda veljá!“

„Kaj stojíte tu omahovaje?
Znak že z nebes vam je dán!
Tlake jarem — hé? — vam je-li sladék?..
Z nami, o bratci, na brán!“

„Pójdemo — vsi gremo v bój za pravdo!“
vse se poslancu roti...
Gradu v góri črnemu nad selom
tisoč pestí zapretí.

* tiran pomeni tu tlačitelja-graščaka.

* Glej notico med „Beleškami“.

vsemu, kar je slovansko. Glede našega dela proti Súdmarkinemu delovanju piše zadnja „Sloga“ popolnoma pravilno med drugimi sledeče: „Izrecno proti „Súdmarki“ so ustanovili pristaši tako imenovane Slov. ljudske Stranke obrambno društvo „Slovensko Stražo“, o kateri pa letos še ni bilo drugega čuti, kakor da vedno berači denar za „obmejne Slovence“, ne stori pa drugega za nje, vsaj za štajerske ne, kakor da je plačala par tisočakov za „Slov. Gospodarja“, ki je imel zaradi lanskih volitev veliko zgubo. Naši „Mohorjani“, ki pošiljajo svoje krajarje v Ljubljano, naj pomislijo, da so najodličnejši pristaši „Slov. Straže“ zvezani z Nemci, se dajo zagovarjati pri sodišču od nemških luteranskih advokatov, nemški pred sodiščem izpovedujejo in so izdali sliko onega Šušteršiča, ki je proglasil Celje (!) za nemško ozemlje, do katerega nimajo Slovenci baje nobenih pravic!“

Avstrijska zračna mornarica. Na Dunaju se je ustanovil poseben odbor pod predsedstvom Maksa Egona kneza Schwarzenberga. Odbor si je postavil za cilj nalogo, s pomočjo prispevkov iz cele države ustanoviti avstrijsko zračno mornarico. Po posameznih kronovinah nameravajo osnovati podobore.

Promocija. V petek 28. t. m. je bil proglašen odvetni kandidat Dragotin Vrečko, starejšina „Ilirije“ v Pragi, na češkem vseučilišču za doktorja prava. Čestitamo!

Ministerstvu bodo predložili klerikalni poslanci „Narodni List“, tako zahteva „Straža“. Prav, le naj to store, bodo pri vladi videli, da je politika naših klerikalcev doma ravno tako ali pa še bolj hinavska in falotska ko na Dunaju.

Ugodnosti za Nemce in za nas. Da državna uprava Nemcem ob vsaki priliki daje ugodnosti, ki jih nam odreja, kaže zopet slučaj, ko je nedavno ravnateljstvo c. kr. državnih železnic dovolilo vsem, ki so se udeležili občnega zbora Súdmarke v Solnogradu, znižano vožnjo. Zgodilo so se že slučaji, ko so se Slovincem v enakih slučajih prošnje odbile. Upamo pa, da se bo to doseglo za letošnjo glavno skupščino C.-M. družbe. Da je država dovolila Súdmarki davka prosto loterijo, je itak že znano. Pa tudi Južna železnica gre Súdmarkovcem pridno na roko in je istotako dovolila za solnograško zborovanje znižane cene. Kar velja za Nemce, mora veljati v podobnih slučajih tudi za nas.

Neverjetna surovost duhovnika. Iz Notranjskega je v Ameriki neki mož, ki je hotel, da bi tudi njegova žena in otroci prišli za njim tja. A župnik v notranjski fari se je temu uprl in pisal Amerikancu neverjetno surovo pismo, v katerem pravi med drugim: „..... bom pa jaz toliko časa molil pri maši, da mora priti kazen božja nad Vas“. Dalje pravi: „Povem Vam, da ako ne boste odnehal in le vabil v Ameriko, Vam bo morje požrla Lovreka, Tončka in Marjanico, le žena in Matevž bodeta prišla sicer v Ameriko, pa bodeta kmalu na to umrla. Vaša hči bo razpadla in prišla v tuje roke in Vi bodete tudi na to umrl od žalosti“. — Ali si morete misliti še bolj hudobnega človeka?!

Kako milostno! Da se klerikalci za narodne zadeve ne brigajo, je znano in je to razvidno iz celega našega javnega življenja. Vendar pa vkljub vsemu še sleparijo javnost in ljudstvo s svojo narodnostjo in narodno odločnostjo. Da je vse to le humbug, je priznalo glavno klerikalno trobilo „Slovenec“ dne 5. m. m., ko je zapisalo med drugim sledeče stavke: „Pravijo („liberalci“ namreč!) da branijo narodnost proti nam mlačnežem! Bodi jim! Naj jo branijo! Dovolj imajo hvaležnega dela. Dovolimo jim to prednost! Dočim mi ne moremo drugače, kakor da imamo verske ideale za najvišje, ki prevladajo vse druge ideale in vse druge ozire — naj bodo oni — patentirani zastopniki in zakupniki narodne ideje...“ To se pravi z drugimi besedami, mi klerikalci imamo danes sicer večino in bi lahko v obrambo naše narodnosti marsikaj dosegli, pa nam je vseeno, če vzame Slovence prej ali slej vrag, nam je vseeno, če slovenski jezik izgine. Isto je z nekoliko drugimi besedami povedal svoj čas tudi koroški (baje slovenski!) duhovnik Podgorc, češ: „Kaj to, ako se koroški Slovenci ponemčijo, glavno je, ako ohranijo svojo katoliško vero.“ In isto je potrdil tudi klerikalni list „Gorenjec“ ko je zapisal: „Boj za vero, če tudi iz krvavi mučeniški narod“. Upamo, da bodo počasi spregledali vsi, ki še danes verujejo v narodnost naše duhovščine. Res silno milostivi so naši klerikalci: za obrambo narodnosti slovenske se naj peha „liberalec“, mi klerikalci imamo drugih skrbi.

Slovenski učni napisi v Ljubljani. Upravno sodišče je zavrnilo nemško pritožbo zoper samoslovenske učilne napise na hišah oemških posestnikov v Ljubljani.

Umrli je v Pragi dne 27. jun. nagle smrti glavni urednik mladočeškega glasila, dnevnika „Narodni Listy“, Josip Anyž. Bil je odličen delavec na češkem političnem in časnikarskem polju. Pri zadnjih deželnozborskih volitvah je bil tudi izvoljen v češki deželni zbor. Dne 26. jun. je še bil odlikovan z zlato zaslužno medaljo mesta Prage.

Na naslov južne železnice. Piše se nam: Prebivalstvo Dobove in sosednih župnij, katero ima pogosto opravke bodisi v pivovarni v Laškem trgu ali pri okrožnem sodišču v Celju, se prito-

žuje, da se na postajališču v Dobovi vozni listki samo do Zid. mosta izdajajo. Tukaj se včasih na podlagi pokazanega listka (dokazi na razpolago!) recimo v Laški trg proti doplačilu 40 vin. dobi takozvani doplačilni listek. Večkrat se pa kakega potnika nahruli, ta pa v strahu, da ne bi še na zadnje od sprevodnika bil občutno kaznovan, se usodi uda in raje plača, namesto za doplačilni listek 40 vin. za vozni listek 60 vin. do Laškega trga. Gospod dr. Benkovič, ukrenite potrebno, da se ne bode s strani juž. žel. ljudstvo še naprej skubilo.

Pregled ljudskega in meščanskega šolstva na Štajerskem za l. 1911 je izdal deželni šolski svet. Bilo je 21 javnih, 13 zasebnih meščanskih šol z nemškim učnim jezikom (torej niti ene slovenske!) Spodnještajerski Nemci jih imajo 6. Slovenci nobene. Javnih ljudskih šol je bilo: deških 60, deklških 54 in mešanih 784, skupaj 898. Slovensko se je poučevalo na 277, nemški na 621 šolah. Enorazrednic je bilo 170, dvorazrednic 221, trirazrednic 161, štirirazrednic 117, petrazrednic 129, šestrazrednic 82, sedemrazrednic 17, osemrazrednic 1. Nobene enorazrednice ni bilo (izven v avtonomnih mestih) v slovenskih šolskih okrajih Ormož, Ljutomer, Sv. Lenart, Zg. Radgona in Slov. Bistrica, ter v nemških Arnovž, Fehring, Feldbach, Radgona. Slovenci smo torej tu na boljšem. Vidi se pa tudi, da imajo Slov. gorice najvišje organizirano šolstvo na cellem Spodnjem Štajerskem. Zasebnih ljudskih šol je bilo 54, od teh 5 slovenskih, tako da je vseh slovenskih ljudskih šol na Štajerskem 282, nemških pa 670. Razmerje šolstva je torej 1:2,3, prebivalstva pa 1:3,5. Od 222.599 šoloobveznih otrok ni pouka obiskovalo 3149 otrok; od teh odpade na okraj Sevnico 480 (petina vseh!), Laški trg 389 (1/10), Konjice 306, Kozeje 303 (1/10). Ali merodajni krogi v prizadetih krajih mislijo na strašne posledice teh števil? Slovenske ljudske šole je obiskovalo 64.000, nemške pa 138.000 otrok. Med slednjimi je, če vpoštevamo šulferajnske šole pri nas in pa ogromno število slovenskega delavstva po Zgor. in Sred. Štajerskem, gotovo še 5000 slovenskih otrok.

O novi brambni postavi prinesemo v prihodnji številki obširen zanimiv članek.

+ Dvorni svetnik Franc Tomšič. Dne 30. jun. je v Gradcu umrl dvorni svetnik pri višjem sodišču v Gradcu g. Fr. Tomšič, star 70 let. Mož se je zavedal svojega slovenskega pokolenja in je bil splošno priljubljen.

Vojaški nabori se bodo pričeli v Avstriji menda koncem julija.

Novo zahtevo za kanone stavi vojna uprava za prihodnje leto. Izboljšati hoče baje topničarstvo in zlasti naročiti havbice.

Za podporo po toči poškodovanim v svojih volilnih okrajih sta vložila v državnem zboru prošnje poslanca dr. Korošec in dr. Brenčič. Upamo, da se bota tudi brigala za usodo teh prošenj.

Zveza kmetijskih zadrug v Gradcu ima na Sp. Štajerskem 30 rajfajznovk, 72 bikorejskih in več drugih gospodarskih zadrug.

Umrli rojak v tujini. V Ramey (Pa) je umrl 3. jun. Slovenec Fr. Kotnik, doma iz Ribnice na Pohorju.

Neverjetna zagrizenost. Ljubljanski škof Jeglič, pisatelj znanih svinjskih knjižic, je odstavil kaplana Zgaga v Kropi na Gorenjskem, ker se je udeležil pogreba velikega pesnika Ant. Aškerc.

Súdmarka, znano nemško društvo, ki ima namen, z naseljevanjem Nemcev ponemčiti slovensko zemljo ob meji, je imela nedavno v Solnogradu občni zbor. Lani je štelo društvo 907 podružnic z 82.281 člani, za 62 podružnic več ko l. 1910. Na Štajerskem je bilo 20.597, na Kranjskem 1812, na Primorskem 1311 članov. Vkljub temu pa, da je število podružnic naraslo, so dohodki lanske leto padli od 346.588 K l. 1910 na 315.568 K, torej za nad 30.000 K. Znamenje, da tudi nemška požrtvovalnost gre samo do gotovih mej. Dohodki so padli tudi na Štajerskem za blizu 10.000 K. Súdmarka je izdala lani za naseljevanje Nemcev 207.867 K. Lansko leto je kupila pri Dobrenji nad Mariborom nekaj nad 100 oralov slovenske zemlje. V celem je naselila doslej 51 nemških rodbin v 21 krajih 3 dežel. Vodilni krogi Súdmarke pa sami priznavajo, da to naseljevanje vkljub ogromnim stroškom ne kaže posebnih uspehov.

Za milijonski sklad: Zbirka v Celju v juniju 2348 vinarjev; g. M. Bobek v Celju 100 vin., skupaj 2448 vin. Somišljeniki, posnemajte!

NARODNJAKI! Spomnite se jutri na praznik slovanskih blagovestnikov z obilnimi darovi Ciril-Metodove družbe!

Brežiški okraj.

Iz kozjanskega okraja. Piše se nam: Gospod urednik, prashaite še našega poslanca g. dr. Janoviča, ali on, ki je od okraja kot zdravnik precej dobro plačan, kadar je v poslanski zbornici, nobenega plačila ne sprejme?

Kap je zadela na praznik Sv. Petra in Pavla 42 letnega posestnika Jurija Kuneja — Počivalskega — v Pilštanju. Zapustil je bolno ženo s 6 otroci.

Brezje pri Rajhenburgu. Tu se je zadnje čase zgodilo več tatvin pri raznih posestnikih. Osumljena sta Jakob Klaseč in njegova žena Ana. Orožniki so ju 28. jun. odpeljali v zapor.

Rajhenburg. Pri nas je še sv. Peter farni patron, zato se je vršilo minulo soboto žegnanje. Druga leta so se udeležili Petrove procesije za-

stopniki uradov in korporacij, požarna bramba pa je nastopila z godbo. Letos pa tega ni bilo. Vsi so demonstrativno izostali. Procesija bi namreč imela biti političnega značaja. Zbodbali so domačo in kranjsko čukulado, hoteč z njo izzivati vernike drugih političnih naziranj. Neposredno pred pričetkom procesije pa je oblast nastop čukulade prepovedala. To je bilo jako pametno! Procesija se je potem mirno izvršila, popoldan so si pa fantje iz najbolj črnih vasi puščali kri.

Iz Podsrede. V nedeljo popoldne je strela udarila v hišo kovača Grmovška. Električna iskra je švignila pri enem hišnem oglu v sobo, v kotu viseči tabli sv. Družine ubila šipo, odtrgala sv. Jožefu glavo, potem pa zopet šinila ven in v zemljo, ne da bi napravila kaj več škode. — Čudno pri tem je, da si je strela poiskala tako nizko ležeč predmet, kajti Grmovškova hiša leži najnižje izmed vseh hiš v trgu.

Pečice pri Podsredi. V ponedeljek ob 2. uri zjutraj je iz dosedaj še neznanega vzroka nenadoma izbruhnil ogenj pri vdovi posestnici Pustišek v Šapolah. Kočo in zraven stoječi hlev je ogenj tako naglo objel, da se je Pustišek z eno hčerjo komaj otela iz plamena. Drugo hčer so zelo opečeno rešili iz požara in so jo takoj prepeljali v brežiško bolnišnico. 27-letni slaboumni sin Jože pa je zgorel. Ko so sosedje požar ugasili, so našli od glave in udov le še kosti, ostalo truplo pa vse opečeno. Prepeljali so je v mrtvašnico v Podsredi. — Tudi eno tele je zgorelo. Škode je nad 1500 K, ki ni pokrita, ker Pustišek ni bila nič zavarovana.

Konjiški okraj.

Konjice. Za načelnika okrajnega zastopa je izvoljen trgovec Fr. Kupnik iz Konjic, za podnačelnika župan Rajmund Hofbauer iz Vitanja; v okrajni odbor so izvoljeni: Jož. Presker, trgovec iz Zreč, Fr. Jonke st. lastnik umetnega mlina v Oplotnici, Karl Wesenschegg, pek v Konjicah, Fr. Possek, graščak v Ločah, Jož. Winter, župan v Zrečah.

Iz Vitanja nam piše bivši odbornik fajmoštrove posojilnice, da ga fajmošter zdaj v raznih družbah grdo obrekuje in nanj zabavlja ter mu očita nehvaležnost. Vpraša, kakšna je neki to hvaležnost, da je moral dve leti v posojilnici zastoj delati, nazadnje so mu pa napravili še precejšnje odvetniške stroške. Pozivlja župnika, naj z zabavljanjem preneha, ker bo sicer imel neprijetne sitnosti.

Celjski okraj.

Iz Celja. Slovenec starega kova nam piše: „Smešno se mi je zdelo zadnje tedne, ko so klerikalci naenkrat tako navdušeni bili za udeležbo Slovencev pri občinskih volitvah v Celju, tisti klerikalci, katerih vodja dr. Šušteršič je svoj čas javno proglasil, da smatra Celje za nemško ozemlje, ki je za Slovence „Fremdes Gebiet“ (tuje ozemlje), do katerega torej nimajo Slovenci nobene pravice. Očividno je iz tega, da se klerikalci za udeležbo niso zavzemali in narodnega navdušenja, ampak so porabili to priliko zopet, da se lahko z najpoglednejšimi sredstvi uprizorili gonjo proti narodni stranki. In to se mi gnusi!“ (Nam tudi, pa še marsikaj drugega v političnem delu naših klerikalcev! Op. ur.)

Iz Celja. Poročali ste zadnjič kratko o povodnji, ki ste jo imeli tudi v Celju. Že najmanj deset let je ena najnujnejših gospodarskih zadev regulacija celjskih okoliških potokov in Savinje. Saj je dobro znano, da so n. pr. delavnice južne železnice ravno vsled strahu pred vodo prišle namesto v Celje v Maribor. In da stvar sama od sebe ne bo postala boljša, to bodo tudi celjski očanci s svojim „poslancem“ Marckhlo vred dobro vedeli. Samo narodna hujskarija teh ljudi ne bo odvrnila povodnji od Celja. Komisijoniralo se je že pred 3 leti, stvar je zopet zaspala. Hudinjo so začeli regulirati, pa le v gornjem toku, da zdaj voda še v hitrejšem toku pridrvi v Celje; Voglajne ne regulirajo — in tako smo še vedno tam kot nekaj. Za naš blagor so gospodje res silno vneti.

Sestanek slovenskih trgovcev se vrši danes v četrtek, dne 4. julija v gostilni gosp. Gajšeka v Spodnji Hudinji pri Celju.

Samomor. Dne 1. t. m. so našli za Waldhausom pri Celju ustreljenega železniškega uradnika Perka. Prejšnji terek je izginil. Vzrok samomora je neznan.

Strela je ubila v nedeljo 30. jun. na Sp. Hudinji pri Celju v gostilni „pri divjem možu“ pri keglanju 19-letnega vrtnarskega pomočnika Fr. Bräna.

Iz Vojnika. Nekdajno Pötscherjevo gostilno je kupil župan Höhn, samo da ne bi prišla znabiti Slovincem v roke.

Iz Dobrne. Kmet Kovač iz Št. Jošta je gna vola k mesarju. Med potjo se je žival zgrudila in crknila.

Št. Jur ob j. žel. Kmet. podružnica vabi svoje člane in prijatelje k zborovanju, ki se vrši v nedeljo, dne 7. jul. t. l. ob pol 4. uri popoldne v restavraciji pri kolodvoru. Vršijo se žrebanje kmetijskih potrebščin in ene plemenske svinjice.

V Žaleu je 29. t. m. umrla najstarejša ženska v trgu, gospa Cvikl, stara 98 let.

Imate bolečine?

Reumatične, protinske, glavobol, zobobol? Ali ste zboleli vsled prepiha, vsled prehlada? Poskusite vendar bolečine olajšujoči, zdravilni, krepi pihi Fellerjev fluid z zn. „Elsafuid“ tudi proti trganju v ledjih, križu in bolečinam v členih. Je res dober! Ni samo reklama. Ducat na poskušnjo 5 kron franke. — Izdelevatelj samo lekarnar Feller v Stubici, Elzai trg št. 264 (Hrvaško). 142 a 6-6

Breg pri Celju. Gostilno Pleterski je prevzela 1. tm. gđna Lenči Pleterski. Občinstvu jo priporočamo.

Laški trg. Takaj je prevzel trgovino Drolz g. Rud. Dergan, vrli narodni Trbovelčan, ki ga tople priporočamo.

Laški trg. Slovenci so nameravali prirediti na Ciril-Metodov večer zabavo in gledališko predstavo. Sedaj se zatrjuje, da je najemnik pivnice namignil, da je njemu ljubše, če se sploh nič ne priredi, in mora vsled tega zabavni večer izostati. Kaj je to?

Točo so imeli pred nekaj dnevi krog Polzele in St. Petra. Hmelj je skoro uničen in tudi drugi sadeži so jako poškodovani.

Nesreča. Na velenjski železnici je 30. jun. z vlaka padel blizu Petrovč neki železniki kurjač, stanujoč v Wolfsbergu, in je obležal mrtev.

Iz Vojnfka poročajo: V Arclinu je povozil delavec Jože Guček, ki je peljal cement iz Vojnfka proti Škofji vasi, štiriletno Angelo Gorjanc. Otrok se je igral na cesti in je preslišal bližajoči se voz.

Sv. Štefan blizu Šmarja. (Drobne novice.) Tu je umrla dne 23. junija nagle smrti Marija Marcen, žena tukajšnjega gostilničarja Miha Marcena. Vzrok smrti je bil mrtvoud, kakor je komisija dognala. Rajnka je bila zelo dobra in usmiljena ženka, mi ga bilo reveža, da bi bil kedaj praznih rok odšel iz njene hiše. Blag ji spomin! — Ravno istega dne se je vršila v tukajšnji šoli šolska veselica z igro „Palčki“. Igro so otroci-igralci prav krasno rešili. Ker je pri takih igrah tudi mnogo stroškov, so napravili vstopnino in je bil čisti prebitek namenjen za šolske knjige. Stroškov je bilo 37 K, dohodkov na vstopnini pa 20 K. Tako sta gosp. nadučitelj in gđ. učiteljica plačana za svoj trud, katerega sta imela skoz tri mesece z učenjem igre, da se plačata iz svojega žepa 17 K. No kje so zdaj tisti, ki si vedno čez stroške pri krajnem šolskem svetu jezike brusijo? Kje je bil šolski načelnik tisti dan in drugi svetovalci? Gosp. župan edini je bil zastopan od celega občinskega odbora. Kedaj se bodo zboljšale razmere pri nas, in ali ostanemo vedno kikeci?

Iz Gornjegograda. Piše se nam: Čudne manire ima naš g. dekan. Nedavno se je peljal neki lesni trgovec s kolesom v Gornjigrad po stranski cesti mimo graščinske žage. Nasproti mu je prišel dekan na spoved. Kolesar je že mnogo korakov pred dekanom stopil s kolesa, prislonil kolo vstric graščinske žage, pokleknil zraven ceste na graščinski travnik in čakal blagoslova. Dekan pa ga je nabrahlil, da tam nima pravice s kolesom voziti niti hoditi. Čudno, cesta je več ko 2 metra široka, tam vozijo hlode, gnoj itd. Nikoli še nisem slišal, da bi bil kdo koga nabrahlil med čaščenjem sv. Rešnega telesa, posebno še, če nobene škode ni napravil. Ta dogodek jasno dovolj označuje značaj našega dekana, prvega in največjega povzročitelja vseh nemirov med duhovniki in ljudstvom v tem okraju.

Ptujski okraj.

S Huma pri Ormožu se nam poroča, da se je povodom žegnanja na Ivanjsko nedeljo, ko pride vedno ogromno število ljudstva skupaj, zgodil letos obžalovanja vreden slučaj. V najlepšem redu se je vse zvršilo, a proti večeru je neki fantalin iz Obreža zabodel nevoljnega hlapca iz Frankovec v prsa. Raujenca so prepeljali v ormoško bolnišnico, zločinec pa se je sam javil oblasti.

Meja iz Hrvaškega in Ogrskega je za govejo živino zopet odprta.

Svetinje. V naši župni cerkvi izvršujejo nekatere popravke zidarji in slikarji in sicer obenem, tako, da se vse prav dobro zapraši, kar se naslika. Tako pametno razume gospodariti samo naš g. Bratušek.

V Karcčevini pri Ptujju je 30. junija šla 32-letna Marija Horvat k večernicam. Stréla je udarila v dežnik, ki ga je imela vsled deževanja razprtega, in je žensko ubila.

Gjutomerski okraj.

Strela je udarila 20. jun. v gospodarsko poslopje posestnika Spindlerja v Gajsovcih. Poslopje je popolnoma zgorelo.

V Radineh je tamošnjemu veleposestniku, vrlemu narodnjaku g. Jakobu Zemljicu umrla po dolgotrajni hudi bolezni 11-letna nadebudna hčerkica Anica, jako nadarjena in ljubeznjiva deklica. Naše sožalje!

Ljutomer. 90-letnico rojstva je obhajal 23. jun. g. Ivan Jelovšek, c. kr. okr. tajnik v pokoj, oče učiteljice gđ. Em. Jelovšek v St. Jurju ob juž. žej.

Mariborski okraj.

Maribor. Takajšnji železniški most se je 25. in 26. jun. preizkušal s tehničnega stališča. Inženirji so po natančnih preizkušnjah našli, da je še popolnoma dober.

V Šentovcu pri Slov. Bistrici so pri občinskih volitvah zmagali Slovenci.

Iz Maribora. Dne 22. jun. se je na tukajšnji gimnaziji vršila skušnja iz štajerske zgodovine. Kot sodnik za darila je bil navzoč c. kr. glavar Weiss. Dasi je en Slovenec odgovoril na vsa vprašanja, Nemec je pa ostal dve vprašanji oolžen, je Weiss vendar prisodil prvo darilo Nemcu. Še celo Nemci so se čudili tej „pravični“ razsodbi.

MOJA STARA

izkušnja je in ostane, da za odpravo peg in za doseg in ohranjenje nežne, mehke kože in bele polti in boljšega mila kot svetovnoznano lilijno mlečno milo Steckenpferd, znamka jezdná palica, od Bergmanna & Co., Tetschen a. E. — En kos se dobi za 80 vin. v lekarnah, drogerijah in vseh enakih trgovinah. Ravnotako se obnese Bergmannova lilijna krema „Manera“ čudovito pri ohranjenju nežnih, belih ženskih rok; dobi se v tabah po 70 vin. 135 40-22

Slovenjegraški okraj.

Iz Šostanja. Glede poročila o smrti posestnika M. Maka se nam poroča, da ni res, da bi bil pokojni padel v občestni jarek in utonil, ampak je sodna komisija dognala, da ga je pet minut od doma zadela kap na pešpoti ob veliki cesti; s pešpoti je potem padel na cesto.

Na Muti so skoro vsako nedeljo večji ali manjši kravali, pri katerih je stalno udeležen gostilničar Auer s par drugimi njega vrednimi razgrajaci. Doma nima gostov in tako hodi, da se preteplje po drugih gostilnah in na cesti. Predzadnjo nedeljo ponoči je ta surova druhal z Auerjem na čelu napadla značnega čevljarja, ga surovo pretepala in metala po tleh. Vzrok temu je bila samo narodnost čevljarjeva, ker jim ni zadosti glasno kričal „heil“. Auer, ki je daleč naokoli znan kot največja surovina, je občinski odbornik trga Muta ter ima od „Südmarke“ na tisoče podpore. Erber je pač lahko ponosen na tega moža, ki bolj spada za poglavarja avstralskim divjakom, kakor pa v občinski odbor civilizancev.

Oblak se je utrgal 30. jun. pri Velenju. Vode so strašno poplavlile vso okolico. Tudi železniško progo so zalile vode.

Naša narodna obramba.

Občni zbor Ciril-Metodove podružnice za Gaberje in okolice se vrši v nedeljo, dne 7. jul. ob 4. uri popoldne v „Sokolskem domu“. Na sporedu je: 1. Čitanje zapisnika. 2. Blagajniško poročilo. 3. Volitev odbora. 4. Slučajnosti. Okoliški Slovenci, pridite polnoštevilno na občni zbor, delajmo na to, da se to prepotrebno društvo razširi in v Gaberjah pomnoži. Odbor.

Za C.-M. obrambni sklad so se nadalje prijavili: 1049. Milka Mankoč, 18 kumen, poslala ženska podružnica v Trstu 200 K; 1050 in 1051. podružnica v Rojanu pri Trstu, plačala 400 K; 1052. Josip Bernik, mizaraki pomočnik v Chicagi poslal 200 K.

Družbi sv. Cirila in Metoda se mesto venca pok. pesnika Askercu darovali mozirski tržani 38 K 40 vin. z geslom, katero je pokojni velikan A. Askerc na dan svojega odhoda 11. okt. 1894 v „zlatu tržansko knjigo“ vpisal Mozirju: „Mozirje, ti dika savinske doline. — Ostani ponos mi slovenske očine. — Kot Tvoje planine vsak trdo mi stoj, — Ko bije za dom in svobodo se boji!“

Amerikanski Slovenci se nas začeli glede rodoljubne darežljivosti prekanšati. Sedaj so začeli

zbirati poseben sklad za pokritje primanjkljaja pri družbi. Poslali so že blizu 300 K. Vsa čast našim rojakom!

V proslavo 25-letnice moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Krškem priredi združeni odbor ženske in moške podružnice dne 7. julija t. l. v Krškem veliko narodno veselico na prostem, v slučaju nengodnega vremena pa v Sokolovi dvorani in v vseh prostorih hotela Gregorič. Pri veselici sodeluje popolna vojaška godba c. in kr. pešpolka štev. 70 iz Zagreba, okrog 40 pevč in pevcev broječi mešani zbor in krški „Sokol“ s prijaznim sodelovanjem sosednih sokolskih društev.

Blagopokojni g. Jos. Gorup vitez Slavinski je zapustil družbi sv. Cirila in Metoda čez 700 izvodov Gregorčičevih pesmi II. zvezek. Te broširane knjige ima družba naprodaj in sicer izvod s poštino za ceno 1 K 20 vin. Naročila naj se naslovijo na družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, „Narodni dom“.

Ciril-Metodova družba je imela mesca junija 12.949 K 71 vin. dohodkov in 16.034 K 95 vin. izdatkov, torej 3085 K 24 vin. primanjkljaja.

Ženska podružnica Ciril-Metodove družbe v St. Pavlu pri Preboldu priredi v nedeljo, dne 7. julija 1912 ob 3. uri popoldne pod kozolcem gospoda Vedenika igro: „Divji lovec“ narodni igrokaz s petjem v 4 dejanjih. Po predstavi vrtna veselica. K obilni udeležbi vlijudno vabi odbor.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani razpisuje s pričetkom šolskega leta 1912/1913: a) Službo provizoričnega učitelja na dvorazrednici na Blanči v Gorici; b) tri službena mesta definitivnih učiteljic in več službenih mest provizoričnih učiteljic na svojih dekliških šolah v Trstu. S temi službenimi mesti so spojeni prejemki, kakor jih družba običajno plačuje. Prosilci, prosilke za ta mesta naj vložijo svoje z vsemi potrebnimi dokazili opremljene prošnje v družbeni pisarni, „Narodni dom“, najkasneje do 15. julija 1912.

Dobova. V nedeljo 9. junija smo ustanovili pri nas Ciril-Metodovo podružnico. Lepo število zborovalcev ustanovnega občnega zbora je z vnumo in zanimanjem sledilo govoru g. dr. L. Brunčka, ki nam je kratko orisal velevažen pomen Ciril-Metodove družbe. To zanimanje za družbo je pa povzdignilo še tisti dan število adov od 39 na 54. Vsekakor lepo za prvi začetek. Bodi mi pa na tem mestu dovoljeno, da imenujem one, ki so dali neposredni povod, da je sploh prišlo do ustanovitve. In to je g. Prekoršek in pa obče znana vrla in požrtvovalna narodnjakinja učiteljica gđ. Herma Bračič-eva. Imela je res dosti truda in dela, predno je uresničila svoje misli, a zavest, da s tem koristi naši mili slovenski domovini, naši slovenski deci ob meji, jo je spodbudilo k še vztrajnejšemu delu. Sadeve tega dela smo že videli in še jih bomo imeli priložnost videti. Mislim pa, da društvo, ki ima tako agilne ljudi v odboru, kakor je zgoraj omenjena gospica, ne more spati, ampak bo krepko korakalo po začrtani poti naprej. Pričakujemo in upamo od društva največje uspehe. Zdrami se napredna Dobova iz mračnjstva, ter pokaži, da hraniš tudi v sebi zveste sinove slovenske matere, ki ne smatrajo narodnosti za pagaustvo kakor dr. Mahnič, ampak pokažite, da ljubite tisto bitje, ki vam je dalo življenje, in svojo lastno zemljo.

Družbi sv. Cirila in Metoda so darovali mesto venca umrlega odvetniku dr. Al. Brenčič-u slovenski odvetniški kandidatje v Celju 28 kron. Hvala!

Društvene in druge prireditve.

Iz Gaberja. Opozarjamo še enkrat na veliko kresno veselico, koja priredita gabska Ciril-Metodova podružnica ter „Bratno društvo“ v nedeljo, dne 7. julija na vrtu „Sokolskega doma“. Začetek ob 6. uri zvečer. Na sporedu je petje, godba, ples, vsakovrstni umetniški ogenj, šaljiva pošta, bitka s konfeti itd. Veselica se bode vršila ob vsakem vremenu. Pridite Celjani in okoličani na to lepo prireditev, koja vam bode nudila obilo neprisiljene zabave.

Žalaski salonski orkester priredi 7. julija ob 5. uri popoldne na vrtu kolodvorske restavracije v Zalcu velik koncert, h kateremu slavno občinstvo najviljudneje vabimo. Program je bogat in skrbno izbran. V slučajni slabega vremena se vrši koncert v notranjih prostorih.

Bodemo li jo našli?

Iščemo gospodinjje, ki še ne uporabljajo Schichtovega mila! Hočemo li pokazati, da je zapravljivost, če se perilo s slabim, torej dragim milom uničuje.

Celjski in okoljski Slovenci v nedeljo
7. julija vsi na kresno veselico Ciril in Metodove podružnice in Bralnega društva za Gaberje v „Sokolski dom“.

Tamburško društvo „Kolo“ v Trbovljah priredi v nedeljo, dne 7. julija veselico v dvorani g. Forteja na Vodah v prid družbe sv. Cirila in Metoda. K obilni odeležbi vabi odbor.

30-letnica Šaleške Čitalnice v Šostanju
14. julija t. l. Ker je čas do prireditve že zelo kratek, prosimo še enkrat vsa društva, ki se hočejo udeležiti našega slavnostnega zborovanja dop. ob pol 11. uri, da nam naznanijo svoje delegate vsaj do torka 9. t. m. Prosimo posebno Sokolska društva, da se udeležijo te veselice z zastavo in nam to naznanijo.

„Sokol“ na Vranskem priredi v nedeljo 7. julija popoldne svoj prvi pešizlet v Prekopo, kjer se vrši na vrtu br. Turnška javna telovadba. Proste vaje članic in članstva ter vaje članstva na orodju. Ta dan se tudi zaključijo tekmovalno keglanje v prid „Sokolu“. Dobitki se razdele ob 8. uri zvečer. Na zdar!

„Murski Sokol v Ljutomeru“ je priredil dne 16. junija pešizlet k Sv. Miklavžu. Vreme tokrat ni nagajalo in zato se je zbralo na domu brata E. Simoniča toliko ljudstva, kakor ga ni pričakoval nihče. Prihod k Sv. Miklavžu je bil sijajen, ker so se odzvali pozivu bratje iz Varaždina, Središča in Ormoža. Med zvoki priznane dobre ormoške godbe pod vodstvom g. D. Serajnika se je razvilo na telovadišču živahno gibanje. Najprej je nastopil naraščaj „M. Sokola“ ter je častno rešil svojo nalogo (vaje z zastavicami); temu so sledile vaje s kopjem, ki so jih izvajali člani „Murskega Sokola“. „Varaždinski Sokol“ nas je iznenadil z vajami na ručah in z lepimi skupinami, ki so izzvale obilo priznanja. „Središki Sokol“ je postavil vrsto mladih „Sokolov“ ter je z vajami na bradlji pokazal, da je mogoče doseči v razmeroma kratkem času lepe uspehe. Mlademu „Sokolu“, ki mu je komaj perje porastlo, častitamo ter mu kličemo: Brez strahu naprej! „Ljutomerski Sokol“ je izvajal v treh vrstah vaje na drogu, bradlji in konju, pri čemer je žela posebno prva vrsta mnogo hvale. Konec temu delu je storil naraščaj „M. S.“ s skupinami, ki so posebno ugajale zaradi svoje slikovitosti. Potem je sledila živahna prosta zabava; godba, srečolov, keglanje itd., to vse je skrbelo za izvrstno razpoloženje tako, da smo se težko ločili od milih bratov in prijaznega Sv. Miklavža.

II. redni občni zbor akad. tehn. društva „Triglav“ v Gradcu se vrši dne 6. julija 1912 ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih, Schönau-gasse 17/I. z običajnim sporedom.

Književnost in umetnost.

Fr. Milčinski: Muhoborci. Založil L. Schwentner v Ljubljani. Cena K 250, po pošti 30 vin. več. 5 šaljivih povesti, oziroma črtic, ki se prav prijetno čitajo. Knjiga je pikra — metoma celo pretirana — satira na oficijelno slovensko rodoljubarstvo. Črtica „Upokojeni rodoljub“ daje celi knjigi obiležje. Kdor si hoče privoščiti par ur smeha, da prežene za trenutek vsakdanje skrbi, mu knjigo toplo priporočamo.

Strašna nesreča zrakoplova „Schwaben“.

30 oseb lahko, 7 težko ranjenih.

Zeppelinovi zrakoplovi, ki so podobni velikanskim zračnim ladjam, nimajo sreče. Eden za drugim postane žrtev viharjev. Sedaj je uničen že deveti. Zrakoplov „Schwaben“, ki se je v petek dvignil v Frankfurtu ob Menu in odplul proti letalnemu polju v Düsseldorfu, je zadel v trenutku, ko se je spustil na zemljo, velikanska nesreča. Zrakoplov je popolnoma zgorel.

Polet zrakoplova se je ves čas od Frankfurta do Düsseldorfa imenitno posrečilo. Ko je zrakoplov prišel že popolnoma v bližino, je nenadoma nastal velik vihar. Vsled tega zrakoplova niso hoteli takoj spraviti v hangar, ker so se bali, da se pri tej priliki, kakor vedno, ne zgodi kaka nesreča. Zato so ga hoteli pritrditi pred hangarjem. Vihar je postajal vedno hujši. Dvignil je končno zrakoplov v zrak in ga zopet vrnil ob tla. Tu se polomi ogródje in plinove zaloge se izpraznijo z neznansko hitrostjo. Iz neznanih vzrokov je plin eksplodiral in zrakoplov je bil v trenutku v plamenu. Kup pepela je ostal op. velikana na pogorišču. Pri eksploziji je bilo 30 oseb lahko, 7 pa težko ranjenih.

Zmaga hrvaških mornarjev.

Dne 2. junija se je vršila med bojnimi ladjami raznih držav, katere ladje so zasidrane v pristanu Šangaj (ob Kitajskem obrežju), veslarska tekma, v kateri je zmagalo avstrijsko moštvo, kojega 2 čolna sta prišla kot prva skozi cilj. Angleško in drugo svetovno časopisje je polno hvale o avstrijskem moštvi, in o priliki tekme tam zbrana večstisočglava množica je pozdravljala zmagovalce z burnimi „hura“. 3704 metrov (skoro 2 milj) so vzorno preveslali naši avstrijski mornarji s 30—40 udarci vesla v minuti. Tretji je prišel na cilj nemški, četrti angleški, peti japonski, šesti nizozemski, sedmi zopet angleški, osmi Združenih držav in deveti zopet angleški. In kdo so bili ti avstrijski junaki? **Hrvat**. Krmar na prvem čolnu je bil Hrvat Ivan Ilič, na drugem Rade Dučić. Tako so zopet bili Slovani, ki so priborili novo slavo avstrijskemu imenu. Kedaj bo država začela izkazovati za vse usluge Slovanom le trohico hvalečnosti?

Kuga na gobcu in parkljih in boj proti njej.

1. SPLOŠNO.

Kuga na gobcu in parkljih je postala že prava šiba božja. Ta bolezen je enako sitna in škodljiva, in dejstvo, da se še vedno širi in zavzema vse večje oblike, pomeni velikansko gmotno škodo ter nedogledno oviro za gospodarski razvoj kmetijstva. Prav povsod se prikazuje ta strašna pošast; ni kraja, bodisi na pogorjih, bodisi v nižinah, ni vasi, ki bi je ta nadloga pri priliki ne obiskala.

Izlasti leta 1911. se je pojavila posebno močno po avstroogrskih planinskih krajih, kakor so Alpe in naše slovenske dežele, in največje gorje pri bolezni je v tem, da zoper njo ni ne pomoči ne zdravila. Zadnjič je kuga nastopila svojo veliko zmagovalno pot skozi Evropo leta 1887 in je trijumfiral do leta 1892, ko je z veliko silo prihrumela iz Rusije in kaznovala vse države. Od onih težkih dni ni nikoli popolnoma izginila. Avstrijska država pa je od nje najhujše trpela v letih 1871 in 1896.

Kuga na gobcu se spravlja v deželo na razne načine, a najčešče se to zgodi z uvozom živine, ki se je boleznijo že nalezla, ali pa že celo dalje časa boleha in še ni ozdravila. Vozna in pašna živina jo pa dobi tudi, ako hodi po potih, koder so gonili prel obolelo živino. Iz tega se že jasno vidi, kako zelo nalezljiva je ta kuga.

Ovce, koze in svinje, ki jih pogosto gonijo iz kraja v kraj, neverjetno hitro okužijo ves hlev in ogrado. Mesarji, živinski trgovci, rezarji, krošnjarji in izlasti hlapci in dekle ter vse osebe, ki pridejo v okužene hleve in staje, si onesnažijo obleko in čevlje z okužilom* in raznesejo bolezen na vse strani. Nevarni nosilci bakterij so pa tudi surovi živalski produkti, kakor koža, volna, pobrano nekuhan mleko iz mlekarin in mleko izpod krave, če je živina bolna. Pogosto se tudi, kar je neizogibno, poizgubita pri prevažanju gnoj in gnojnice, v kateri je dosti okužila, in živinčje, ki gre po cesti ali poti, mora bolezen dobiti. Omeniti je vsekakor tudi treba, da ni izključeno, da prenašajo okužilo ptice, ki gnezdiijo v hlevu, in perutnina, ki razkapa gnoj in smetje na gnojišču. Če se pomisli, da je možno raznesti kugo na mnogo, mnogo načinov in če se nadalje zavemo, da zadostuje za okuženje le majhen del okužila, ki se brezpogojno prime sprejemljivih stvari, lahko uvidimo, da je neznansko težko, nastopiti proti kugi. In res zahteva boj proti tej bolezni vse energije živinorejca, le žal, da še vključ vsej skrbi ni vedno pričakovati uspeha.

Strokovnjaki so že davno posvetili kugi na gobcu in parkljih svojo pozornost in so skušali do-gnati bistvo okužila, ali uspehi so ničevi, in vse, kar vemo o njem, je samo domnevanje brez dokazov o istinitosti.

Obvarovati se da pred kugo samo potem za-branitvenih odredb in pri tem je treba paziti na razne točke. Pred vsem treba hleve zapreti pred mesarji, mešetarji, rezarji itd., a če bi moral na vsak način, kdo v hlev, si mora opazati hallo, ki se da oprati in je nalašč za to pripravljena. To storiti je treba tudi živinozdravniku, ki si pred svojim poslom in po dovršenem delu razkuži roke in obutje. Pri kupcih je najbolje, če zahtevamo isto in pri-žemo živino iz hleva na ogled. Svetovati je nadalje, da se v kritični dobi po možnosti malo izpreminja služinčadi, a če že to mora biti, se mora na novo vstopivšim zaukazati ista previdnost kakor drugim osebam. Dobro je, poučiti hlapce in dekle o resnosti nevarnosti in jim položiti na srce, da po možnosti malo občepejo z zunanjim svetom. Nikakor ne kaže nadalje, nakupovati nove živine, a če je to potrebno, mora biti na novo nabavljena živina vsaj 14 dni v zaporu (kontumaciji), pri nakupu slame in krmil je pa nujno treba prel poizvedeti, če ne prihaja blago iz okužene občine. (Dalle sledi.)

* okužilo = Ansteckungstoff.

Razne novosti.

Grozen umor. Iz Belluna poročajo: V vasi Falcade se je v soboto zgodil grozen zločin. Brata Vincenc in Anton Zanto, ki sta bila pred par meseci obsojena zaradi nevarne grožnje na več mesecev ječe in ki sta pobegnila v gorovje, sta se vrnila v domačo vas in vdrla v hišo, kjer je stanovala Vincencova žena. Ko sta to pozvala, naj jim sledi v gorovje, se je branila, češ, da je še preslaba, ker je še le pred tremi tedni porodila. Ko ni hotela privoliti, jo je njen mož prijel za vrat ter ji z britvijo glavo odrezal. Nato sta brata pobegnila. Vse zasledovanje je bilo zastonj. Končno so ju vendar našli, obešena na nekem drevesu.

Poplačana dobrota. V Celovcu je prišla neka stara ženica z vlakom in je prosila na ko-lodvoru, naj jo kdo spremi v bolnico. Nihče ni hotel iti z njo, še le neki postrešček se je je usmilil. Ko je bila v bolnici sprejeta, je dala starka postreščku neko taško, češ naj jo ohrani kot plačilo za dobroto. Čez nekaj dni je ženica umrla. Ko je postrešček odprl taško, je našel v nji dve hranilni knjižici za 27.000 K in poleg tega še papirnatega in zlatega denarja za 3000 K. Ker je ženica postreščku taško pred pričami dala — je sedaj njegova lastnina in se mu je s tem njegova prijaznost pač dobro izplačala.

Koliko ljudi se je vozilo po železnici v enem letu po evropskih državah? V Italiji se je vozilo 51.447.292, na Francoskem 305.211.010, v Nemčiji 483.407.806, v Belgiji 86.540.010, v Ve-liki Britaniji in na Irskem 864.435.388, v Švici 37.249.040, v Avstriji 84.924.407, na Ogrskem 37.302.070, na Nizozemskem 33.340.127, v Rusiji 32.602.914 potnikov.

Velikanski požar. Na Lepoglavi pri Varaž-dinu je v noči 24. jun. izbruhnil strašen požar, ki je uničil 41 poslepij. Zažgali so otroci, ki so kadili v nekem skednju.

Pobožne nune. V uršulinskem samostanu v Rennes na Francoskem so se, kakor je izsledila policija, dogajale vsako noč strašne reči. Mnogo oseb je že zaprtih.

141 let star. V vasi Krki pri Odesi na Ruskem je umrl te dni kmet Kubca v starosti 141 let. Starost je bila uradno konstatirana. Kubca se je preživljal zadnjih 15 let s samo ze-lenjavo in je bil strasten kadilec. Bil je do smrti pri polni zavesti. Par dni pred smrtjo je hodil še brez vsake opore po vasi.

Čudna rodbina. Iz Varšave se poroča: Po-licija je prišla na sled celi zločinski zaroti v vasi Kurdio. Kmetica Tamarin in njena hčerka Olga sta vabili moške k sebi, ter jih med občevanjem umorili. Policija je prišla na sled 40 takim žet-vam. 30 kmetov, ki so bili s kmeticami v zvezi, je bilo izročenih sodiščem.

Žaba — ženin. Pred nedavnim se je mo-rala pred sodiščem v Černovicah zagovarjati naka ciganka, obtožena goljufije. Ciganka Moldamann je obljubila neki služkinji, da ji dobi ženina, če ji da 5 krpn. Služkinja je šla na te limanice in je prišla k ciganki, ki naj bi ji s pomočjo 27 hu-dičev dobila ženina. Onih 5 K pa seveda ni za-dostalo, kajti 27 hudičev ni bilo zadovoljnih s to majhno svoto. Ko je ciganka izvabila dekletu 500 K, je prišel vendarle oni veliki dan, ko naj bi se pokazal ženin. Dekle je moralo vreči v steklenico svoje zlate prstane in uhanе. Stekle-nica je bila pokrita z ruto. In ko je ciganka vzela s steklenice ruto, ni bilo več v njej ne prstanov, ne uhanov, namesto njih je pa sedela v steklenici živa — zelena žaba, ki naj bi pred-stavljala služkinji ženina. 27 hudičev ga je za-čaralo v žabo, toda čez 14 dni se bo žaba izpre-menila zopet v človeka. Hudiči so bili namreč zadovoljni s prejetimi darovi. Žaba postane grof, kakor je bil prej. Služkinja je vsa vesela vzela žabo domov ter čakala 14 dni, da se žaba iz-premeni v mladega grofiča. Čakala je 14 dni, tri tedne, en mesec . . . Nato je pa izgubila po-trpežljivost ter naznanila vso stvar policiji. Tu je vzbudilo njeno pripovedovanje mnogo smeha. In tudi pri sodišču so se mnogo nasmejali, ko se žaba — ki je bila tam kot „korporus delikti“ — ni hotela izpremeniti v grofiča. Ciganka je bila obsojena na dve leti težke ječe. Žabo je sodišče konfisciralo.

Holgarski prestolonaslednik Boris se v najkrajšem času poroči z rumunsko princezijo Elizabeto. Rumunski kralj Karel se je tej zvezi iz početka močno upiral. Boris pa je izjavil svo-jemu očetu, da hoče princezijo Elizabeto za ženo, ali pa se nikdar ne oženi. Na to je prosil bol-garski car našega cesarja Frana Josipa za po-sredovanje, kateremu se je posrečilo, skleniti to zvezo.

Priporočamo našim gospodinjam pravi : **FRANCKOY:**
kavni pridatek z tovarniško znamko : kavni mlinček:
iz zagrebške tovarne.

Podružnica LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE, CELJE

sprejema **vloge** na vložne knjižice in jih obrestuje po — od dne vloge do dne dviga brez vsacega odbitka. — **Rentni davek** plačuje banka iz svojega.

41 0/0
42 0/0

28 52-27

Zblaznela v poročni noči. Mlada vdova, delavka v tovarni majolik v Satoralji na Ogrskem, se je poročila te dni z nekim delavcem. V poročni noči so slišali sosedje iz hiše poročenca čudno vpitje. Ko so vdrli v sobo, so videli poročenko klečati na prsih moža, katerega je skušala zadaviti. Revica je nenadoma zblaznela in vpila, da jo hoče duh njenega prvega moža umoriti. Odpeljali so jo v blaznico.

Gospodarski paberki.

Sadna letina utegne biti pri nas, če še ne pride to ali ono, komaj srednja. Ranega sadja, kakor marelic, breskev, ranih jabolk in hrušek, pa tudi sliv in orehov ne bo nič, ker je vse to pozeblo. Ostala so le pozna jabolka in od hrušek najbolj moštne, finejše vrste je tudi popolnoma vzel ali vsaj močno izredčil mrz. Potemtakem bodo imela največjo denarno vrednost jabolka, in opozarjamo svoje bralce že zdaj, da se od kupcev in prekupcev ne bodo dali odreti. Vedno je imeti pred očmi, da ima kmetiskim pridelkom ceno nastaviti kmet, ne pa špekulant, ki ima pred očmi le svoj dobiček; in ta je tem večji, čim manjši je dobiček kmetov, največji je takrat, kadar je kmet močno na izgubi.

Če se novorojenemu teletu zapre. Večkrat smo že dejali, da mora novorojeno tele dobiti na vsak način prvo materino mleko, mleziivo, ki ga mnogi teletu branijo sesati. Tele ima, kadar pride na svet, v črevih klejasto blato, ki se ne izloči, ako ne dobi tele omenjenega mleka. Semtertja pa se dogodi, da se tele ne more učistiti, dasi je prvo mleko sesalo. V takem slučaju je treba hitro pomoči, sicer je smrt gotova. V ta namen se stolce in skuha nekaj lanenega semena, kuhovini primeša 20—25 gramov ali grenke ali Glauberjeve soli in to vlije teletu naenkrat v gobček. To je ponavljati vsako uro tako dolgo, dokler se teletu ne odpre. V zelo hudih slučajih se opisanemu zdravilu pridene 1½ grama stolčne rabarbare. Razun tega naj se s pooljenim prstom iz črevesa kolikor možno iztrebi blato in brizga v ritnik kamilični čaj, kateremu se je pridalo nekoliko milnice (žajfnice) in laškega olja.

SURDA

in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša **Prekop Škerkovský in sin** v Humpolcu, (Češko). Vzorci na zahtevo franco. Jaka zmerno cene. Na željo dam tukaj — izgotoviti gospodke obleke. — 107 48-22

CEFIRI

Zadnji dopisi.

Državni zbor je dne 2. t. m. sprejel začasni proračun v drugem branju. Včeraj je bil tudi v tretjem branju sprejet.

Štajerski deželni zbor. Iz Gradca se poroča, da se že več tednov vršijo pogajanja za delazmožnost dež. zbora. Stvar baje dozda ne stoji slabo. Če se pa delazmožnosti do jeseni ne bo dalo doseči, bo dež. zbor razpuščen.

V „Narodnem domu“ v Celju se vrši v nedeljo 7. t. m. ob 3. uri pop. v veliki dvorani otroška veselica, katero prirede otroški vrtec in šolarice dekliške šole šolskih sester. Na sporedu je tamburanje, petje, otroška spevoigra „Kosova gostija“ in igrokaz „Roza Jeladvorska“.

V Dobrečkah pri Pilštanju je 1. t. m. zgorela Lapornikova hiša. Zgorel je tudi nov svinjak Svinje so rešili.

Ciril-Metodov kres se bo nocoj kakor običajno kuril na Starem gradu pri Celju. Pričakovati je obilne udeležbe Celjanov. Po kresu je koncert v „Skalni klet“.

Nemškimi študentom v Pragi njihova nemška žilica ob priliki Sokolskih slavnosti ni dala miru. Izzivali so, kjer so mogli, samo da bi izzvali pretepe in potem razkričali „Sokole“ za barbare. Da so jo pri tem izzivanju skupili, je naravno. Neki nemški fantalin se je v neki češki gostilni sprl z občinstvom in v prepiru obstrelil enega „Sokola“. — V državnem zboru 2. t. m. so prišli ti dogodki na razpravo in so jih češki in drugi slovanski poslanci, osobito dr. Ribarž, natančno pojasnili.

Poljedelsko ministerstvo bo začasno vodil notranji minister baron Heinold.

Iz šolske službe. V stalni pokoj so stopili: nadučitelj Karl Marschitz v Letušu, učitelj Jul. Sadnik v Št. Pavlu pri Preb., učiteljica Ivana Tramšek v Sromljah; stalno je nastavljena uč-

teljica Cecilija Kocbek v Dobrovcih; za nadučitelja v Solčavo je imenovan Fr. Zemljič, dozda učitelj v Rečici; v Št. Ožbold ob Dravi pa Ernest Kompost.

Toča na Dravskem polju. Dne 2. t. m. je oklestila od ¾ na 1. do 1. ure pop. toča celo zgornje Dr. polje in je napravila mnogo škode. Kaj takega ne pomni že dolgo let. Največ so trpele župnije Hoče, Slivnica, Fram in Št. Janž. Zadnjič je zadela ista nesreča župniji Cirkovci in Sv. Lovrenc, torej je omračen celi desni breg Drave od Maribora do Hajdine. — Bliža se tudi čas zbir. Ljudstvo je radovedno, ali mu bodo gotovi gospodje še to pograbili, kar je toča pustila. Verjetno je slednje, ker so v večjih stiskah, kot kmetje.

Iz Zabukovja. Ni res, da sva jaz in naš obč. tajnik g. M. Alič, kakor je bilo pisano v štev. 26. „Slov. Gospodarja“, dne 2. junija t. l. javno pred cerkvijo govorila proti našim poslanecem in proti stranki „Kmečke zveze“. Gosp. dr. Benkoviča še imenovala nisva. Dopisnika dotičnega dopisa imenujem javno lažnjivca.

Josip Božič.

Slov. Bistrica. Strašna nesreča nas je zadela 2. t. m. Toča nam je pobila skoro vse. Celi naš okraj je prizadet. Večji del žetve je uničen. Škoda je velikanska, beda ljudstva strašna.

Cene deželnih pridelkov iz Štajerskega, Avstrije in Ogrske.

Mesto	Kil	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Koruza		Proso	
		K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v
Celje . . .	50	12	—	9	—	10	—	12	50	11	40	14	—
Ormož . . .	50	11	—	10	50	9	—	10	25	10	—	12	—
Gradec . . .	50	12	50	11	50	11	95	12	67	10	50	6	50
Ljubno . . .	50	13	—	11	90	11	50	12	—	11	—	—	—
Maribor . . .	50	11	—	9	50	10	50	11	50	11	75	11	50
Ptuj . . .	50	11	80	10	50	—	—	12	—	10	50	11	50
Inomost . . .	50	—	—	—	—	—	—	27	—	—	—	70	—
Celovec . . .	50	—	—	11	60	—	—	12	03	—	—	—	—
Solnograd . . .	50	12	70	12	15	—	—	12	45	11	30	—	—
Dunaj . . .	50	12	25	11	47	10	80	11	58	10	02	—	—
Ljubljana . . .	50	12	42	11	87	10	60	11	47	9	90	—	—
Linc . . .	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pešt . . .	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Mesto	Kil	Ajda		Bob		Seno sladko		Seno kislo		Ržna slama		Ječna slama	
		K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v
Celje . . .	50	10	50	15	50	2	40	2	20	3	—	2	50
Ormož . . .	50	12	—	15	—	3	—	2	50	2	50	2	—
Gradec . . .	50	12	—	—	—	3	05	2	95	2	35	—	—
Ljubno . . .	50	—	—	22	—	3	50	3	—	3	50	3	—
Maribor . . .	50	11	—	16	50	2	50	—	—	2	—	1	75
Ptuj . . .	50	11	50	—	—	3	60	3	10	3	—	2	60
Celovec . . .	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

LETNI IN ŽIVINSKI SEJMI NA ŠTAJERSKEM.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 8. julija pri Sv. Andreju v Sansalu**, okr. Arvež; Sv. Jurja ob Pesnici**, okr. Maribor; v Pišecah**, okr. Brežice; v Oplotnici**, okr. Konjice; na Kapli**, okr. Arvež. Dne 9. julija v Ljutomeru*; v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Rogatcu (sejem z rogato živino). Dne 10. julija v Dobovi*, okr. Brežice; na Ptuj (sejem s ščetinarji); mesto Maribor*; v Imenem, okr. Kozje (svinjski sejem). Dne 11. julija v Pobrežju pri Mariboru (svinjski sejem). Dne 12. julija v Rogatcu**; na Planini*, okr. Kozje; v Šoštanju*; Rogatcu (sejem s ščetinarji). Dne 13. julija pri Sv. Duhu v Ločah*, okr. Konjice. Dne 15. julija v Zdolah**, okr. Brežice. Dne 16. julija v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Radgoni*; v Dobjem*: okr. Kozje. Dne 17. julija pri Sv. Filipu**, okr. Kozje; na Muti*, okr. Marenberg; v Ptuj (konjski in govejski sejem in sejem s ščetinarji); v Imenem, okr. Kozje (svinjski sejem). Dne 18. julija v Velenju**, okr. Šoštanj; v Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 19. julija v Artičah, okr. Brežice; Rogatcu (sejem s ščetinarji). Dne 20. julija pri Sv. Marjeti ob Pesnici, okr. Maribor; v Brežicah (svinjski sejem).

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Vojnik: Tako obširno na noben način ne bo šlo. Saj vidite, kako se borimo s prostorom. In imamo vse polno reči, ki zanimajo splošnost. V izvlečku bomo skušali prihodnjič prinesiti. — **Vransko, Št. Janž na V. g.:** Danes nemogoče. **Pride!** — **Obrtna posredovalnica, Celje:** Enako! — **Sv. Duh pri L.:** Danes žal ni več šlo. **Pride** gotovo! Hvala in pozdrav! — **Šmarški okraj:** Ono drugo ob prvi priliki, ko bomo malo bolj „pri prostoru“. **Zdravo!** — **Teharje:** S takimi dopisi dotičnega gotovo ne bomo preobrnil. Sicer je pa le veselo, če se kdo s tako vnemo in doslednostjo drži svoje stranke, ko bi le naši somišljeniki bili vsi tako odločni. Pišite kaj drugo! — **Ljubno:** Taki prepri med društvi ne spadajo v liste. Vaše vetrarnarje pa smo zaradi njih nemške komande itak že dovolj „peglali“. Kaj drugo! — **Ribnica:** Taka poročila za nas nimajo pomena.

Loterijske številke.

Trst, dne 26. junija 1912: 63, 54, 8, 19, 20.
Linc, „ „ „ „ 36, 9, 47, 61, 53.

Zahvala.

Za prisrčne izraze sočutja ob bridki izgubi, ki nas je zadela valed smrti našega preljubega sina in brata

Josipa Zupančiča

dež. živinozdravnika v Žalcu

se iskreno zahvaljujemo vsem znancem in prijateljem. Posebno pa se še zahvaljujemo onim, ki so spremlili našega Jožeta na zadnji poti, pred drugim čast. duhovščini, žalskemu županu g. Jos. Širci, g. Fr. Robleku, žalskim Sokolom, stanovskim tovarišem pokojnika, zastopnikom slov. akademskih društev „Adrije“, „Slovenije“, „Tabora“ in uredniku Lešničarju za tolažljive besede na pokopališču.

V Dobovi pri Brežicah, dne 28. junija 1912.

434 1 Žalujoča rodbina Zupančičeva.

Posojilnica v Mariboru

(Narodni dom) razpisuje za šolsko leto 1912/13 podpore za obiskovalca: 1. obrtne šole v Ljubljani v znesku K 300.—. 2. trgovske šole v Ljubljani v znesku K 280.— ter 3. kmetijske šole v Št. Jurju ob južni žel. v znesku K 280.—. — Prošnje, opremljene s krstnim listom, šolskim in ubožnim spričevalom, je vložiti do 15. avgusta t. l. v pisarni posojilnice. Oziralo se bo v prvi vrsti na prošnjike iz sodnijskega okraja Maribor. Načelstvo.

442 2-1

SVETOVNOSLAVNA

je amer. 18-kar. zlata double 36 ur idoča rem. žepna ura z sidrom večkrat premirana znamka „SIRENA“. Le ta ura ima prve vrste švicarsko kolesje in se ne razloči od zlate ure za 100 K. Za točnost jamčim 5 let. 1 kos 4 K 85 v, 2 kosa 9 K 50 vin. Nadalje ponujam 1 gloria - srebrno žepno uro za 3 K 70 v. Vsaki uri se priloži eleg. pozlačena verižica zastoj. Brez rizika. Menja se lahko ali denar nazaj. Pošilja po povzetju 441 1

S. Kohanč, izvoz ur, Krakov, Sebastijanova ulica 522.

Proda se popolnoma nov daljnogled.
Cena 24 K. — Izve se v
uredništvu Narodnega Lista.

Lepo posestvo

med Laškimi in Rimskimi toplicami, hiša, marof, sadonosnik,
kjer priraste po 10 polovnjakov jabolčnika, vinograd sedaj
zapušen, vsega skupaj 7 joh, se proda za 2800 kron.

Bl. Zupanc, brivec, Laški trg.

Za prodajo kmetijskih strojev in orodja,
mlečnih centrifug in motorjev se iščejo dobri solidni
zastopniki. — Ponudbe pod „Maschine 62073“ na
anončno ekspedicijo **Heinrich Schalek, Wien I.,**
Wellzeile II. 409 3-2

Dober jabolčni in hrušovi mošt, liter od
22 — 26 vinarjev, ima za prodati v vsaki množini po po-
vzetju **Franco Kaučič** v Studenicah pri Poljčanah. —
Vzorci so na razpolago. 408 3-2

Častna izjava.

Podpisani Matija Potočnik na Frankolovem
sem gospoda Antona Uršiča s popolnoma ne-
opravičenimi očitani glede njegove službe kot
oblastveno nastavljenega zdravnika v svoji
nepremišljenosti hudo žalil. Prekličem in ob-
žalujem s tem vse žalitve in se zahvaljum
g. Uršiču, da je od tožbe odstopil.

Celje, 7. junija 1912.

431 1

Matija Potočnik l. r.

Častna izjava.

Podpisani Franc Jager, posestnik v Dolu,
okolica Šmarje, obžalujem, da sem g. Antona
Uršiča, živinozdravnika v Št. Jurju ob j. ž.,
dne 10. t. m. v Šmarju pri Jelšah v svoji raz-
burjenosti z grdimi besedami na njegovi časti
žalil. ga prosim tem potom javno odpustčanja
in se mu zahvalim, da ni vložil zoper mene
obtožbe.

Šmarje pri Jelšah, dne 19. junija 1912.

437 1

Franco Jager.

Slovenski Ilustrovani Tednik

začne 1. julijem 1912 priobčevati nov roman:

„V službi kalifa“

„V službi Kalifa“ je najznamenitejši roman izra-
vlade Arabcev v Španiji. Ta roman je od konca do kraja
zelo zanimiv, tako da bralec nestrno pričakuje nadalje-
vanja, ki ga seznanja z vedno zanimivejšimi dogodivljaji glav-
nih oseb. V romanu se opisuje usoda jugoslovanskega krist-
janskega kraljeviča Strezinja, ki je bil prijatelj poveljnika
telesne straže arabskih kalifov (cesarjev) Wadha el Ameri
in usoda kristjanske deklice FATIME. Kot kraljevi odpos-
lanec je Strezinja v sužnji Fatimi spoznal svojo rojakinjo.
Fatima se je zaljubila v Strezinja ter mu je po burnih do-
godkih na dvoru kalifa rešila življenje, a on njej zlato prost-
nost. Ta roman je poln zanimivih zapletov in pretresljivi-
vih prizorov. Roman „V službi kalifa“ ni nikak šuntroman,
temveč ga je spisal odlični pisatelj dr. Vel. Deželič. Ker
priobčuje „Slovenski Ilustrovani Tednik“ slike in opise o
zanimivih dogodkih, znamenitih osebah itd. bo gotovo vsa-
kogar zanimal in zadovoljil.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ priobčuje najznamenitejši
roman iz jugoslovanske zgodovine „V burji in viharju“,
ki ga novi naročniki lahko dobe še vsega. Ker bo z julijem
t. l. začel priobčevati tudi roman „V službi kalifa“, bo torej
prinašal dva zanimiva jako, privlačna romana.

Naročite si „Slovenski Ilustrovani Tednik“, ki stane
četrtletno le 2 K.—, polletno pa 4 K.—!

Stanovanje

(3 velike sobe, kuhinja, klet, podstrešje itd.) se
odda s 1. oktobrom t. l. v Celju, Dolgopolje št. 1.

Dobro idoča

pekarija z gostilno

zraven državne ceste, vsakdanji izkupiček 110 K,
se proda zaradi preselitve v mesto. — Ponudbe
pod „Pekarija 110“ na upravnništvo „Na-
rodnega Lista“. 436 3-1

Apneni prah

tudi za gnojenje poraben, prodaja po najnižji
ceni tovarna za kemične izdelke v Hrastniku.
438 2-1

Hiša s trgovino

v lepem kraju na Spodnjem Štajerskem z velikim
sadovnjakom in vrtom za zelenjavo, se proda pod
zelo ugodnimi pogoji. — Vprašanja na upravi-
ništvo tega lista pod šifro **J. C.** 433 6-1

Za birmo! Ves svet strmi!

nad največjo, najlepšo, najboljšo in najcenejšo iz-
biro čevljev vseh barv in vrst za gospode, dame
in otroke, sandale in bele platnene čevlje, ki se
dobi samo v največji zalogi in izdelovalnici čevljev:

STEFAN STRASEK,
Celje, Kovaška ulica.

Jako redka prilika.

Od velike tovarniške zaloge mi je izročenih v
prodajo veliko tisoč krasnih, težkih tigrastih
flanelnih spalnih odev z lepim pisanim robom.
Odeje so pripravne za vsako hišo, so tople in
močne, krog 190 cm dolge in 140 cm široke.
Dajte si takoj poslati 4 kose tigrastih flanelnih
odev za skupaj K 9.85 z zavijanjem in poštno
vred. brez vsakega doplačila franko po povzetju.
Z mirno vestjo lahko trdim, da bo vsak s poši-
ljatvo zadovoljen in lahko z zaupanjem naroči.
429 Zamenja se lahko vsak čas. 6-1

Gospodična Marjeta Ahrens, Wiesbaden, Waterloostr. 4.

33 morskih parnikov! 33 morskih parnikov!

Avstro-Amerikana, Trst

Redno prevažanje potnikov in blaga v **Grško,**
Italijo, Španijo, Severno in Južno Ame-
riko. Na potovanju od Trsta v Njujork 6 dni
zabavne vožnje skozi Jadransko in Sredozemsko
morje čisto zastoj. Busi plava jama (Dalmacija),
Patras (Grško), Palermo (Sicilija), Alžir (S. Afrika) ter

sedem dni od Gibraltarja v Njujork:

s parnikom „Cesar Franc Jožef I.“ Odhod
iz Trsta 27. julija 1912:

Iste cene za 13 dnevno vožnjo kakor sicer
za navadni prevoz v Njujork.

Za krožna potovanja po Sredozemskem
morju z velikimi oceanskimi parniki posebne
cene. — Podrobne podatke daje: ravnateljstvo
v Trstu, Via Molin Piccolo 2 in Karl Kiff-
manna nasl., Maribor, Grajski trg 3.

CROATIA

Ustanovljena 1884

24 6-4

Telefon štev. 25-94

Podružnica: v Trstu, via del Lavatoio št. 1, II. nadstr.

Centrala:

Zagreb, v lastni hiši, vogal Marovske
in Preradovićeve ulice.

Glavna zastopstva:

Ljubljana, Novisad, Osjek, Reka,
Sarajevo.

Ta zadruga prevzema pod ugodnimi pogoji sledeča zavarovanja:

1. Na življenje:

1. Zavarovanje glavnice za slučaj doživljenja in smrti.
2. Zavarovanje dote.
3. Zavarovanje življenske rente.

2. Proti škodi po požaru:

1. Zavarovanje zgradb (hiš, gospodarskih zgradb in tovarnih).
2. Zavarovanje premičnin (pohištva, prodajalniškega blaga, gospodarskih strojev, blaga itd.)
3. Zavarovanje poljskih pridelkov (žita, sena itd.)

3. Zavarovanje steklenih šip.

Zadružno imetje v vseh delih znaša	K 2.713.674.13
Od tega temeljna glavnica	800.000.—
Letni dohodek premije s pristojbinami	1.363.040.89
Izplačane škode	4.970.238.48

— Sposobni posredovalci in akviziterji se sprejmejo pod ugodnimi pogoji. —

Natančnejše informacije daje

Glavno zastopstvo „Croatiae“ v Ljubljani (tvrdka Kmet in Slivar) in
podružnica „Croatiae“ Trst, via del Lavatoio štev. 1, II. nadstropje.

Lepo posestvo

v najbližji okolici Celja, je pod jako ugodnimi
pogoji **naprodaj.** Več se izve pri gosp.
Antonu Kuhar, Gaberje pri Celju.

414 3-3

Letošnje poletje stoji v znamenju Bata - čevljev.

Pozor na to znamko

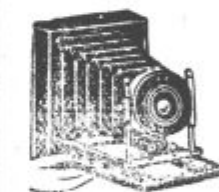
Se dobi povsod.

Sprejme se v trajno službo vojaščine prost

ekonom.

Dopisi na upravnništvo „Narodnega Lista“.
415 3-3

Samo K 1.80 najnovejši amer. fotogr. aparat „PICCOLO“.

Elegantna in precizna izvršitev; po-
raben tudi za potovanja in izlete.
4x6 cm velik. Poskusna slika in
šola, po kateri lahko vsak začetnik
tako tudi brez predznanja fotogra-
fira in podobe izdela. Po povzetju
za samo K 1.80 pošlje **Leopold**
Schaechter, Wien 619 XVI/2, Lerchenfeldergürtel 5.

421 1

Učenca

za trgovino z mešanim blagom, z dobrim šolskim spričevalom in poštenih starišev sprejme takoj
Anton Pleterski, Kozje. 482 2-1

Edino pristno s to 189 44-20

varstvene znamke

R. Sierjeva voda za zobe
najboljša za zobe. Se dobi povsod.
Steklenica 72 vinarjev.

Slikar in pleskar

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela kakor slikanje sob, : cerkev, gledaliških : odrov, črkoslikarstvo na steklo, les itd. — Zmerne cene. — Priporočila se za obilna naročila. Svoji k svojim!

Sprejemem takoj več dobrih pomočnikov.
Viktor Bevc, Celje
90 Graška cesta št. 8. 49-24

Največja iznajdba nove dobe

je žepna ura „Concurrenz“ s pravim švicarskim kolesjem, 30 ur idoča, z emajlno številčnico, lepo graviranim okrovom, z 10-letno garancijo, K 3'90, 3 komadi samo K 10'50. — Če ne ugaja, denar nazaj. — Na zahtevo pošljem gratis in franko ilustr. katalog ur, zlata, srebra, urnih delov, vseh vrst orodij, godbenih in galanterijskih predmetov.

F. Pamm, Krakov,
Zielona-ul. 3—7 (Avstr.)

345 12-10

V najstarejši

narodni manufakturni trgovini se vsled smrti gospoda

Karola Vanič v Celju
„Narodni dom“

prodaja

vsakovrstno blago, kakor: moško in žensko sukno, druki, oksforti, platno vseh širokosti, dežniki, nogavice, moderci, kravate itd. po zelo znižani ceni

Velika množina različnih ostankov pod lastno ceno!

Ivan Rebek, stavbeni in umetni ključavničar,

vodovodni inštalater (Poljska ul. 14)
se priporoča za napravo železnih ograj, vrat, oken, stopnic ter za vsa konstrukcijska dela, štedilnike, vseh vrst vodovode, vodnjake, kopališča. Izdelujem močne premestne tehnične (Bracken-wagen). — Vzamem v popravilo vsakovrstne tehnične in uteže.

Celje.

Vse po dnevnih cenah.

106 48-23

Celje.

ADAM

Rastlinski liker „ADAM“ sladki in grenki je vsled svoje izredno izborne kakovosti nedvomno na vrhuncu vseh izdelkov te vrste.

Rastlinski liker „ADAM“ predstavlja isto nito nastavek iz 30 različnih vrst najzdravilnejših rastlin in korenin ter se vled svoje fine kakovosti ne sme primerjati s podobnimi izdelki, napravljenimi iz esence.

Edini izdelovatelj: **F. S. Lukas v Celju.** Rastlinska destilacija „ADAM“.

Trgovina s špecerijskim blagom Glavna slov. zaloga, velika izbira kranjskega vrvarskega blaga n. pr. štrang, uzd, vrvi, štrikov za perilo, mrež za seno in za otroške postelje itd. Zaloga vsakovrstnih semen.	Slovinci! Zavedajte se! Ivan Ravnikar Celje Graška cesta št. 21. Na drobno in na debelo. Točna in solidna posrednoba.	Trgovina z moko in deželnimi pridelki Glavna slov. zaloga suhih in oljnatih barv, čopičev, : firneža in lakov : Priporočam veliko zalogo svežih mandelnov, rozin, : cveb in orehov. Zaloga rudnin- skih vod
--	--	---

Edino delniško pivovarniško narodno podjetje

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg

Svoji k svojim! v Ljubljani Svoji k svojim!

priporoča svoje

izborno marčno, dvojnomarčno, termalno in granatno pivo v sodčkih in steklenicah.

126 47-22

347 52-9

Razpošiljalna zaloga dalmatinskih vin

Glavni trg 8 Celje Glavni trg 8

Ima v svoji veliki zalogi najboljša vsakovrstna dalmatinska vina in razpošilja na veliko in v steklenicah. Črno vino „Plavac“ za slabokrvne in druge vinske špecialitete se tudi razpošiljajo. **!! Zahtevajte cenik !!** Prebivalcem v mestu in bližnji okolici se raznaša po hišah od 5 litrov naprej po zmernih cenah. Za naročila od 56 litrov naprej velik popust. Za naravnost vina se garantira. **Priporočam svoj vinotoč na drobno.**

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu.

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4 1/2 % ter pripisuje obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem. Za varnost vlog jamčijo okraji: Soštanj, Sevnica, Smarje, Gornji Grad in Vransko in rezervna zaklada, katera znašata vže nad 350.000 K. Ker nima namena iskati dobička, zato razdeli znatne svote v obče koristne in dobrotne namene za gori navedene okraje. 92 52-23

Dosedaj je dovolila za dijaške ustanove 30.000 K, za napravo potov 5.000 K, različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole 11.100 K, za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 6.000 K, hranilnico ustanovivšim okrajem izplačalo pa se je 41.300 K za dobrotne namene, skupno tedaj nad 93.800 K. Sprejema tudi hranilne knjižice drugih, posebno ne-slovenskih denarnih zavodov in jih obrestuje, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.

Slovinci, vlagajte v južnoštajersko hranilnico svoj cerkveni in ustanovni denar in kadar nalagate denar za mladoletne ali varovance, in zahtevajte pri sodiščih, da se naloži denar za mladoletne oz. za varovance izključno le v južnoštajersko hranilnico.

LISTEK.

Češki otok pod nemškimi valovi.

Spisala Sokolova. — Poslovenil Š. K.

I.

Mojster Petriček je še enkrat pogledal novi podplat na visokih čevljih; postavil jih je na klop pod oknom, poleg katerega je stal njegov trinogi stol, odpel si je predpasnik in segel po klobuk na klinu.

»Naj Vojteh odnese te čevlje k Zasmuckemu, velja forint in deset novčičev. Ali naj pride takoj domov in zvečer se naj ne potika po mestu«, je govoril ženi.

»A kam greš ti?« vpraša žena. Njeno krilo je bilo polno preobleke za pernico. Krpala je preobleko.

»Že se dela mrak, pa se grem malo sprehodit.«

»A kako bode z onim?« vpraša ona boječe. Na njenem celem, še ne starem, a vendar že izmučenem obrazu si lahko opazil veliko skrb.

»No, kako bode! Selili se bomo«, — — — je vzdihnil mojster, pokrtil klobuk in se obrnil od žene.

»Ah, za sveto božjo voljo, kdo bode nam dal tu stanovanje? Ali nismo že dovolj hodili po teh križevih potih?« prične jadikovati ona, spusti delo iz rok in se prime za glavo.

»Mamica, prosim vas, molčite...« prične tiho proseč dekle, ki je sedelo kraj nje pri istem oknu pri stroju za pletenje, in potegne mater za obleko.

»Lahko rečeš: »molčite!« ji govori mati, čini dalje bolj vzdihujoč. »Kdo se naj oglasi, če ne jaz! Kaj naj samo gledam, kako gremo iz malega še na manjše, ne da bi kaj rekla? Kakšna mati bi bila, če bi pustila, da greste beračit? Kaj naj ostanem gluha in slepa pri tem, ko pravi vaš oče nima srca za vas?«

»Mamica!« se zopet začuje od stroja za pletenje.

»Z Bogom!« se čuje pridušen glas od vrat, za katerimi je izginila sključena Petričkova postava.

»Mamica, mamica«, spregovori dekle glasno,

na pol proseč, na pol kažoč na prašen očetov trinogen stol, in pritisne vroče čelo na hladno steklo.

»Mamica, mamica«, ponovi mati s hčerkinim naglasom. »To se ve, ti braniš očeta! Jabolko ne pade daleč od jablane. Če bi tudi umrli od lakote, vrgli bi nas takoj na cesto, če bi bilo le njihovo. A sedaj je že dovolj tega: mera je prepolna! Sedaj boste videli, da imam tudi jaz trdo lobanjo. Takoj jutri vzamem otroke in jih popeljem naravnost v občinsko hišo, da jih upišejo, kamor hočejo, samo da nas že enkrat puste na miru.«

Hči je dosedaj pazljivo zrla na ozko ulico, na katero je gledalo pritlično okno njihovega stanovanja. Ko je oče stopil na prag in se neodločno ustavil pred hišo, kakor da premišlja, na katero stran bi krenil, je stopil za korak v stran, kakor bi se bal, da bi ga ne opazila, ko je krenil na desno; žalostno je kimala z glavo pri misli: »Siromak oče, zopet gre tja. Vselej gre tjakaj, kadar je žalosten, kakor po tolažbo. Žalostna tolažba! In v duhu je gledala, kako pozorno, da bi ga nihče ne videl, stoji v glavni ulici, zroč dolgo v veliko prodajalno, katera je bila nekoč njegova, katere se je veselil, katera je bila njegov ponos. Sedaj, ko je začula zadnje materine besede, se je naglo obrnila.

Bledo lice ji je zažarelo, modre oči, ki so ravnokar gledale v ulično poltemo, so se odprle in zaiskrile — in postale so popolnoma črne. Majhni, drobni njen stas, na videz sedemnajstletne devojke, se je vzpel in se zdel višji za pol glave.

»Ali, mamica, zakaj tako govorite, ko tega vendar ne boste storili!«, ji reče, ustne so ji trepetale.

»Ne bom storila? Bom, bom storila!« odvrne ježno mati. »Za Boga milega, ali nisem že dovolj trpela! Da bi to vedeli moji stariši, v grobu bi se obrnili! Kako sta varčevala, samo da bi jaz imela dovolj za moštitev. Moj Bog, kako sta se veselila, ko je šla nama obrt izpod rok, ko je moral Josip jemati pomočnika za pomočnikom, da je mogel zadovoljiti odjemalce! Kako je še rajna mamica šaljivo govorila, ko je prišla Slavica na svet: »No, Bog je dal blagoslov, srečnih rok sta, petero otrok, deset pomočnikov, za vsako dete dela dvojica! Še bogatini bode!« Sreča, da jo je Bog kmalu pokli-

cal na oni svet, da ni dočakala, kakšni bogataši smo postali! Kako se je vse to preobrnilo, in še tako naglo!«

»Ali oče vendar ni kriv tega«, reče dekle.

»Ni kriv«, ponovi za njo mati, »a bil je svoje-glaven, pa vas ni hotel dati v nemško šolo v kljub vsem grožnjam, vkljub nasvetu gospoda botra in druge gospode, ki so tudi Čehi.«

»Vedite, mamica, pravi Čehi so bili na očetovi strani in so odobraval njegovo postopanje, sicer bi bil pri njih izgubil ves ugled, če bi bil drugače postopal! A oni, ki so očetu drugače svetovali, so slabi Čehi! Gospod Cafrtal, gospod Schestatschek, gospod Kramarž!« je izgovarjalo dekle, napenjajoč prezirno spodnjo ustno. »Spremenili so svoja pošena češka imena: Zavrtal, Seštašek, Kramarž. In od teh naj bi si dal oče svetovati!«

»No, da, ni si dal, Bog obvaruj«, je odgovorila razdraženo mati. »Saj se mu tudi pozna! Botrina Poldina in Liza bodeta kmalu nevesti po dvajset tisoč, a jaz tebi niti blazine ne morem preobleči. Ah, moj Bog, zakaj sem tako nesrečna, da nimam niti perila za hčer, a kaj še, da bi mogla misliti na kako pomoč za njo!« in mati je udarila v jok.

»Ali prosim vas, mamica, zakaj si navaljujete kamen na srce? Saj ne potrebujem nobenega perila. Ali imate morda za me ženina?« se nasmeje devojka in pogladivši mater po rokah, s katerimi si je bila zakrila obraz, je skusila obrniti govor na šaljivo stran.

»Saj za me se vendar tako ne mudi? Saj imam šele sedemnajst let in večkrat mi rečete, da sem otročja, da se v marsičem ne razlikujem od Blaženke, kaj ne? In tako dete hočete omožiti?«

»Tona, ti v resnici nimaš pameti, ko tako govoriš«, reče mati, ki se ne da pripraviti iz vzdihovanja. »Seveda, ti se lahko smejiš, ali danes, draga moja, ženini gledajo samo na denar, in ko se ne boš mogla omožiti, ker ne boš imela ničesar, tedaj boš sprevidela, da je imela prav tvoja mati.«

»No, no, mamica, raditega me pa gotovo ne bode bolelo srce, to mi lahko verujete«, zamahne dekle z glavo tako ponosno, kakor bi bila oblečena v najfinejšo svilo.

(Dalje sledi.)

Proda se

se po ceni

424 3-2

lepa zidana hiša

z malim posestvom tik glavne ceste v Savinski dolini, pripravna je za trgovino ali za kakega pokojnika. Izve se pri upravnistvu „Nar. Lista“.

Superfosfati

mineralični in animalični, najpreizkušenejša, najzanesljivejša in najcenejša fosforna gnojila za vse

vrste zemlje

Vsebinska strogo zjamčena.

Najsigurnejše in najhitrejše oživiljenje pašnikov; bogata žetev krme, bogate 18 na fosfornokislislih soleh. 30-16

Superfosfat

povzroči pri žitu in sočivju najpopolnejšo tvorbo zrn in plemenitenje sadeža, tako tudi pri krompirju, repi itd. amonijakove, kalijeve in soliterne

superfosfate

prodajajo vse tovarne umetnih gnojil, trgovci, kmetijske zadruge in društva. Osrednja pisarna: Praga, Prikopi 17.

Stanje hranilnih vlog nad 6 milijonov K

Posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastni hiši

„Narodni dom“ v Celju.

Rezervni zaklad znaša nad 360.000 K

Hranilne vloge sprejema na hranilne knjižice ter jih obrestuje po **4 1/2 od sto** brez odbitka rentnega davka.

Vloge v tekočem računu sprejema ter jih obrestuje po 4 1/2 od sto od dne do dne.

Cekovne račune odvarja tvrdkam, katere lahko poljubno razpolagajo s čeki o svojem imetju.

Eskomptuje in vnovčuje menice, kakor tudi nakaznice na vsa mesta.

Posojila daje na osobni in hipotekni kredit po ugodnih pogojih. 32 26-15

SINGER

,66'

šivalni stroj 20. stoletja

Kupujte samo v naših trgovinah ali po naših agentih.

SINGER Co., akc. dr. za šivalne stroje

Celje, Graška c. 33; Maribor, Gosp. ulica 32; Slov. Gradec, Glavni trg 46.

Svarilo pred zamenjavami! Vse od drugih trgovin za šivalne stroje pod imenom „Singer“ ponujani stroji so posneti po enem naših najstarejših sistemov, ki daleč zaostaja za našimi novimi sistemi šivalnih strojev v konstrukciji, uporabnosti in trpežnosti. 31 -7

Na vprašanja vedno zaželeni odgovor.

Vzorci za vezenje, gačenje in šivanje gratis in franko.

Rezervni fond K 322.522'95, stanje
vplačanih deležev K 117.660,

Enaintrideseto upravno leto.

Lastno premoženje K 503.462'49,
zadružnikov čez 3.000.

POSOJILNICA V MARIBORU

V LASTNI HIŠI V NARODNEM DOMU.

Hranilne vloge sprejema in jih obrestuje: na vložne knjižice po **4 1/4 %** in **4 1/2 %**, v tekočem računu po **4 1/4 %** oziroma po dogovoru. — **Rentni davek** plačuje posojilnica sama. — **Posojila** daje: na hipotekarni kredit in zastave vrednostnih listin oziroma knjižic po **5 1/4 %**, na hipotekarni kredit s poroštvom po **5 3/4 %**, na osebni kredit po **6 %**. **Eskomptuje** menice ter daje kredit trgovcem in denarnim zavodom v tekočem računu. 58 12-7

Dopisi.

Iz Žalca. Pred 14 dnevi so pokopali v Žalcu Halm, bivšega posestnika zgodovinskoznanih Govč, kjer so si nekaj slov. protestantje Savinske doline pozidali svojo cerkev. O življenju tega moža nimamo mnogo povedati, pač pa o njegovi smrti. — Ko je prišel nekdo naznanjat v žalski farovž Halmovo smrt ter prosil provizorja Schreinerja, da „pusti rajniku zvoniti, vprašal je krščanski mož, kdo da bo vse to plačal, in ker je vedel, da je ž. el Halm v slabih razmerah, je zahteval denar za zvonjenje in pogreb vnaprej. Šele, ko je dobil denar, je pustil, da se je zvonilo. — To je sicer navadna epizoda, ki se kaj pogosto dogaja po naših slov. farovžih, in ne omenjali bi je, da ni bil Halm klerikalec in za časa državnoborskih volitev vnet agitator za kaplana Korošca. Ko je pa ležal težko bolan in brez vsake pomoči v zapuščenih Govčah, bil bi menda umrl lakote, da se ni spomnila ubogega trpina blaga duša, ki vedno in povsodi, brez najmanjšega hrupa opravlja pri trpečih dušah delo Samaritana — gospa Roblekova. — Klerikalci ga niso poznali več bolnega, pač pa dobro, ko je bil še zdrav in agitator kaplana Korošca proti — Robleku! Niti zvoniti bi mu ne bil pustil naš provizor in pokopal bi ga bil kot ubogo živinčce, ki pogine v obcestnem jarku, da ni dobil plačan pogreb v naprej. Gospod provizor, delate li to v smislu besed Kristovih, ki je bil oznanjevalec ljubezni in je iz ljubezni do ubogega človeškega rodu daroval svoje življenje? — Pa kaj vam in vsem duhovnikom danes mar Kristus in njegove besede! Vi poznate vse boljšega boga, to je polna farovška malha, človeka pa le tako dolgo, dokler je molzna krava in vam isto polni.

Gornjigrad. V št. 64 smrdljive „Straže“ je začel naš človekoljubni in pristno klerikalni cerkmošter Anton Rojten, po domače Krtina, kovač v Gornjem gradu. Spravil se je nad našega organista domačina, ki ni drugega zakrivil, ko da ne mara njegove dečle za pavko. Ker zan kovač rabiti samo kladivo, ne pa pero, se je zahteval k „častitemu“ gospodu kaplanu Rabuzu, ki se je po „opravih“ oglašil pri njem in mu skoval pobalinski dopis. Koliko šnopsa in čaja je dobil za skrupacano surovost, še ni znano, pač pa se oba hudo lažeta. Tako trdi Krrrtina, da je bila služba organista mesca oktobra lansko leto odpovedana, v resnici je pa organist sam službo odpovedal. Krrrtina si upa trditi, da ni hotel organistu kruha odjesti. Možakar, ali imaš tako slab spomin ali se tako lažeš, da sam sebi verjameš? Ali niste imeli seje ključarjev in je neki Krrrtina predlagal, naj se organistu plača znižati ali nekaj odtegne? Na ta način bi ga ujezili, da bi službo odpovedal. Krrrtinova gospa vejo celo, da se mu na mesec odtegne 20 K in mu še ostane 20 K, ne ve se ali za življenje ali smrt. Zakaj pa o zadevi organista ne sklepajo vsi ključarji, ampak samo Krrrtina in Mrrrkuš? Če to ne zaleže, imamo še mnogo zaloge za prihodnjic.

Iz Laškega trga. Srečni smo mi laški Slovenci. Živimo kakor angelci, dobro se nam godi, napredujemo. Zavedni smo, da je veselje. Hodimo na nemške veselice, in če tudi enega od nas vnu vržejo, mi drugi še ostanemo. Seveda saj smo tvorili polovico vseh ndeležencev, torej pravzaprav slovenska veselica. Logično, kaj ne, g. urednik?! — Ali n. pr.: Mi Slovenci imamo baje v pivnici § 11. slovensko gostilno. Ob priliki gledališke predstave je zvečer po prireditvi sedelo v gostilni še več Slovencev. Pa Vam prihruje notri 7 celjskih hajlačev, kričijo heil in tulijo Wacht am Rhein. — Gostilničar, opozorjen, naj vendar ne trpi, da se njegove stalne slovenske goste izziva, odvrne, da oni ravnotako plačajo kot mi. In tulili in izzivali so dalje. Potem pa še naj kdo reče, da se nam laškim Slovencem ne godi dobro. Naša društva spijo, udov je komaj za odbor. Mlačnost in mržnja do narodnega dela vsepovsod. Ciril-Metodova podružnica je sklenila napraviti letos velik kres v zvezi z veselico petjem, slavnostnim govorom itd. A stvar brž že zopet spi. Vzdrnite se, ki se čutite še Slovence. Pristopite vsaj, ki imate veselje do petja, k novemu pevskemu zboru, ki nastopi prvič pri kresni veselici. Aškerc, Vaš bližnji rojak, Vas iz groba zove na delo! — Okoličan.

Sv. Miklavž na Polju. Naš župnik Drogenik si je pač dobro v srce zapisal besede dr. Kreka, da si mora vsaki večer vest izprašati, če je dosti sovražil „liberalce“. Pri vsaki priliki so mu liberalci napoti; zdaj že v šoli otrokom naprednih staršev slabša spričevala piše kakor onim od klerikalnih. Če bi se toliko brigal za cerkev kakor za politiko, bi vsaj na zvone nove vrvi kupil, ker so že sami vozli, da se že skoro zvoniti ne more. Tabernakelj je že tri mesce odklenjen, ker ne da ključavnice popraviti. Vse to je knezoškofu naznanjeno. Cerkovnika, ki je v lepem redu cerkev držal, je nagloma brez odpo-

vedi odpustil; zdaj je nastavlil nekega čevljarja za mežnarja in organista, ki ne zna niti orglati ne zvoniti, pa v njegov rog trobi, in njegov oče je hud klerikalec. Potem pa tudi nič ne dene, če zvone ubije ali orgle potre, saj so farani za plačati, kateri ne bo, bo pa dobil eksekutorja na vrat. Pa upamo, da bo skoraj župnikova odhodnica. Če ne dobimo boljšega župnika, bomo pa Komarovega Mihaleka pozvali za župnika.

Liberalce iz Suhega potoka.

Stranice. V 25. številki „Slov. Gosp.“ me neki — sicer dobro znani — zagrizenež na skrajno surov način napada radi volitve v konjiški okrajni zastop, češ, pri tej volitvi se je spoznalo, da sem štajercijanec in da sem se vsled svojega mišljenja potegoval za izvolitev štajercijanca. Nimam namena, da bi se branil, hočem le resnici na ljubo povedati sledeče: Občinski odbor občine Stranice me je izvolil kot volilca za omenjeno volitev z namenom, da bi se potegoval za izvolitev zastopnika iz tukajšnje občine, kar bo menda vsakomur umljivo. V predpripravih za to volitev se je od večih strani naglašalo, naj se pri tej volitvi ne ozira na stranke, ampak le na narodnost, kar dokazuje tudi dejstvo, da se je sprejel v kandidatno listo brez vsakega ugovora tudi loški g. župnik, česar še do sedaj kmetski volilci pri volitvah v tukajšnji okrajni zastop niso storili, — in da so se izvoljeni kandidati, ki pripadajo klerikalni, oziroma — mogoče — slogaški stranki, od vseh volilcev podpirali. Ko se je pa hotel spraviti v zastop mož, ki je nekoliko drugačnega mišljenja, je seveda nastal ogenj v strehi pri ljudeh, ki bi radi povsod komandirali in ki se za volitev sploh niso imeli ničesar brigati, ker jim ni nobena občina poverila zaupanja. Razumem, da bi se mi lahko očital narodni greh, ako bi bil Mat. Fijavž, ki je po mnenju dopisnika le slučajno župan in načelnik krajnega šolskega sveta v Stranica, v resnici štajercijanec, kar pa ni res, ker je imenovan v prvi vrsti obča spoštovani kmet in še le prav nazadnje strankar ter varočnik edino „Narodnega Lista“, in ima le to „slabo“ lastnost, da se ne vda prisilni politiki. Iz omenjenega napada se sliši, kakor bi se silno trudil za izvolitev že imenovanega Matije Fijavža in kakor bi bil radi svojega neuspeha skrajno žalosten! Odkrito bodi povedano, da sem ostal z

ozirom na to, da je ta volitev pri danih razmerah le malenkostnega pomena, radi svojega neuspeha popolnoma ravnodušen in da me dopisec z omenjenim napadom nikakor ni razburil, nasprotno, še dobro se mi je zdelo, da se natančno spoznamo, in se zahvaljujem za kratko, a dobro šolo. Po mojem mnenju bi bilo bolje, da bi se gospodje rajše pobrigali za volitev okrajnega zastopa v drugih skupinah, — pa ne mislim očitati! — Dopisec omenjenega napada si naj nikar ne misli, da mu bom sledil v surovosti, pa če hoče, se lahko potem časopisja še kaj več pogovoriva, saj gradiva bi se že našlo! **Ferdo Bobič**, nadučitelj v Stranica.

Dekle zelo bistre glave

z izvrstnim šolskim spričevalom, pridna in poštena hči kmečkih staršev, lepega vedenja, zmožna tudi nemškega jezika, želi priti h kaki boljši meščanski rodbini, ki bi jo vzela za svojo ter jo dala študirat. Ona bi jim poleg tega opravljala razna dela v gospodskih sobah in kuhinji. Želi biti zvesta in pridna in delati dobrotnikom le veselje. — Ponudbe pod „Pridnost“ na naše upravnništvo. 5-3

413 3-3

A I. 136/12, 6

OKLIC.

Dne 1. majnika t. l. je umrla v Celju gospa Avgusta Krájnc rojena Bratanič.

Pozivljajo se s tem vsi oni, katerim je bila imenovana zapustnica krstna ali birmska botra, da se do 1. avgusta t. l. ali sami ali po svojih postavnih zastopnikih oglasijo pri tej sodnji ali pri kuratorju dr. Šandorju Hrašovec, odvetniškem kandidatu v Celju, ter istočasno prinesejo krstni list, domovnico in potrdilo župnišča v Št. Ilju, da jim je bila ra'na gospa Avgusta Krajnc v resnici krstna oziroma birmska botra.

C. kr. okrajno sodišče v Celju, odd. I.
dne 12. junija 1912.

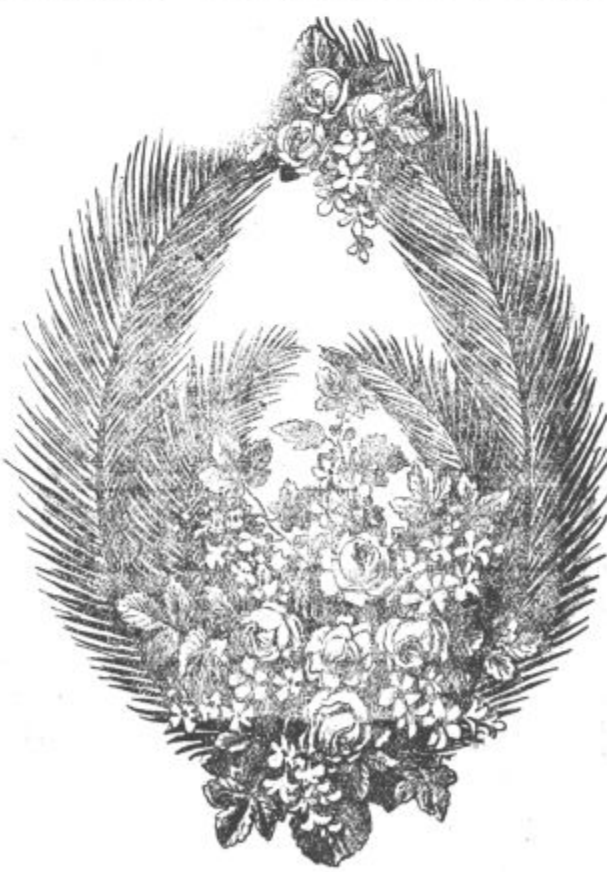
Prva južnoštaj. kamnoseška industrijska družba v Celju

Mnogoštevilna zaloga
nagrobnihih spomenikov
iz različnih vrst marmorja, granita i. sienita.

Nova ulica II, zraven slov. šole.
Edino nar. kamnoseško podjetje.

30 Lastniki: 19-7
Rob. Diehl, Ant. Kolenc in Fr. Strupi.

:: Izvrševanje ::
vseh cerkvenih stavbenih del s strojnim
:: obratom. ::

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina
(Goričar & Leskovšek)
v Celju. 27 12-7

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzjavni naslov:

Zvezna trgovina,
(Goričar & Leskovšek, Celje

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane slivovke, tropinovca, brinovca, vinskega žganja i. domačega **konjaka.**